

røde garde

AVISA TIL RØD UNGDOM

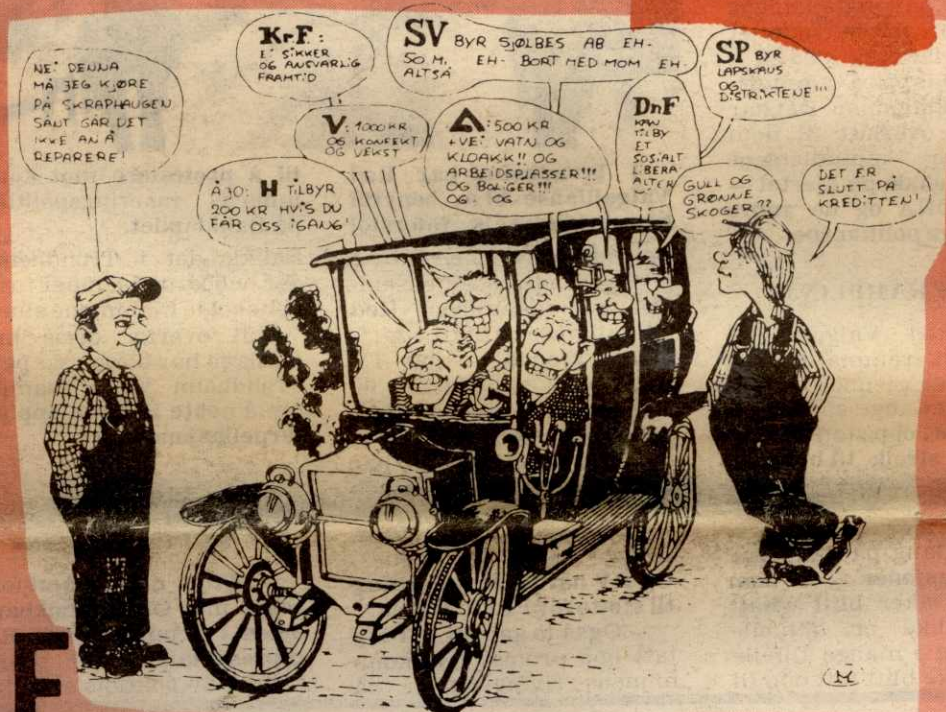
Nr.6/77 3kr.

UNGDOM

RV

**VEND
RYGGEN TIL
LØFTEPOLITIKERNE**

FRAM FOR RØD VALGALLIANSE

Bli med på Rød Ungdom leir!

Et intervju forteller Finn Sjøe hvorfor ungdom må dra på Rød Ungdom-leir i sommerferien. Hvem skal ta kampen opp mot nazismen, mot politivolden, mot imperialismen og for sosialismen om ikke revolusjonær ungdom gjør det? Hvem skal utforme en revolusjonær ungdomspolitikke om ikke Rød Ungdom-leirene fylles med entusiastisk ungdom? Kast bagasjen og mobiliser til Rød Ungdom-leirene, sier redaktøren av Klassekampen. Bli med på Rød Ungdom-leir!

Røde Garde avslører Unge Høyre i NSEL

Røde Garde avslører på side 5 hvordan Unge Høyre driver arbeid bak ryggen på Landsstyret i NSEL. Vi avslører hvordan Unge Høyre vil bruke eksklusjonen til å styrke ein egen organisasjon og nedlegge sjukepleierelevens interesseorganisasjon. Vi trykker også opp Rød Ungdoms hilsen til NSEL.

Rød Valgallianse i kommunestyrene: For arbeiderklassens kamp, mot all reaksjon

Siden kommunevalget i 1975 har Rød Valgallianse hatt en representant i fire kommunestyre – i Odda, Trondheim, Tromsø og Oslo. Dette er første gang på lang, lang tid at de borgerlige parlamentariske organene er blitt brukt til å propagandere arbeiderklassens kamp og avsløre borgerskapets råtnediktatur i kommunestyrene. En eneste revolusjonær i disse kommunestyrene har fått borgerskapet til å gå amok. Bøter, forsøk på bortvisning, og forsøk på knebling av retten til å legge fram interpellasjoner er blant de tiltaka borgerne har brukt. Dette viser oss hvordan den borgerlige parlamentarismen slett ikke står for demokrati, men for borgerskapets diktatur. Og det viser oss at Rød Valgallianses representanter har gjort en god jobb i arbeiderklassens tjeneste.

Et kjennetegn ved Rød Valgallianses arbeid i kommunestyrene er sterk aktivitet for å fremme arbeiderklassens interesser. Representantene har ikke latt seg drukne i byråkratiets dokumenthauger og klødd høl i hue for å finne «sosialistiske» løsninger på kapitalismens problemer. RV har ikke et øyeblikk latt seg lure til å være med på å administrere kapitalismen. Det har de rolig overlatt til dem som har kapitalismens velbefinnende på hjertet – SV og DNA og de andre borgerlige politikerne.

AKTIV KAMPLINJE

Nei, Rød Valgallianse har aktivt fremma klassekampssaker gjennom interpellasjoner og spørsmål. De har tatt opp støtte til arbeidere i streik, til boligaksjoner og kamp mot imperialismen. Dette har borgerne iherdig forsøkt å hindre. Gang på gang har interpellasjoner om aktuelle saker blitt utsatt til de ikke er aktuelle lenger, og i mange tilfelle har de ikke blitt tatt opp til

I Trondheim har Rød Valgallianse bl.a. benyttet kommunestyrets talerstol behandling i det hele tatt.

Vi skal vise noen eksempler på saker som Rød Valgallianse har tatt opp:

– I Trondheim har TV tatt opp støtte til de streikende Hustad-arbeiderne to ganger.

– RV i Trondheim har også protestert mot besøk fra Sovjet-ledelsen, og mot visning av den rasistiske filmen «Seier i Entebbe». Og RV har fremma forslag til støtte for PAC i Azania.

– Også to ganger har RV tatt opp protest mot kommunens rivingsplaner på

til å protestere mot kommunens raseringspolitikk på Bakklandet.

Bakklandet i Trondheim, der beboerne kjemper for å få beholde hjemmene sine.

Stilt overfor disse bra forslagene har borgerskapet i Trondheim ymta frampå om å nekte RV å ta opp interpellasjoner.

POLITI-ETTERFORSKNING MOT RV-REPRESENTANT

– Etter mordbrann-forsøket mot Oktoberbokhandelen i Tromsø reiste RV representanten der skarp kritikk av politiets skanda-

løse «etterforskning». For dette er det starta politi-etterforskning mot RV-representanten!

– Da NATOs minister-rådskonferanse blei holdt i Oslo, protesterte RV mot at rådhuset blei stilt til disposisjon for imperialistene.

– I januar -77 tok RV i Oslo opp støtte til bryggerarbeiderstreiken og protest mot streikebryteriet og politivolden mot dem. Denne interpellasjonen var mange måneder etter streiken fortsatt ikke behandla i bystyret.

Som Rød Valgallianse er aleine om å bruke bystyret aktivt til å reise klassekampssaker, står de også aleine i å konsekvent stemme ned reaksjonære forslag. For eksempel var RV aleine i Oslo bystyre om å stemme mot riving av Hammersborg skole.

RV har også vært de eneste som har stemt mot de reaksjonære budsjettene i sin helhet. SV har her utmerka seg med å stemme mot enkelte punkter for etterpå å stemme for hele budsjettet – det viser oss virkelig SVs omsorg for kapitalismens ve og vel!

MOT PAMPEVELDE

Rød Valgallianse går konsekvent imot alle former for pampevelde, mot skyhøye lønninger til politikere, mot smøring og korrupsjon. I Odda stemte RV for at ordføreren skulle lønnes med vanlig industriarbeiderlønn. SV, DNA og de andre borgerlige partiene stemte samla for ei årslønn på 116 000. Også andre steder har RV gått inn for senking av lønnene til kommunebarnepene.

Av disse eksemplene fra Rød Valgallianses arbeid i kommunestyrene gjennom to år, ser vi at det virkelige skillet i disse forsamlingene går mellom RV og alle de borgerlige partiene. RVs representanter har vist seg som verdige representanter for arbeiderklassen. De er folk vi kan stole på – de er valgt på et program for klassekamp mot borgerskapet og for internasjonal solidaritet, ikke på en haug valgflesk som de borgerlige politikerne. De har ikke gitt noen løfter de ikke kan holde, og de løper ikke fra prinsippene så snart det lukter snitter og store penger.

De eksemplene vi har nevnt er bare noen få. Vi

oppfordrer korrespondentene våre til å sende oss mere materiale om RVs arbeid rundt om i landet.

Rød Valgallianses representant i Odda kommunestyre, Vidar Våde forlangte full oppklaring og offentlighet rundt saka da sosialsjef Kjell Dahl begikk underslag. DNA forsøkte å dysse ned saka. Ikke så rart når den samme Dahl også var formann i Odda DNA da han begikk underslaget.

SV: Parlamentariske bløffmakarar og sabotørar

SV vil gjerne framstille seg som eit progressivt parti, eit parti som talar arbeidarklassen si sak i dei parlamentariske organa. Praksisen til SV viser noko heilt anna. Det vert for mange klårare og klårare avslørt som eit parti med borgarlege bløffmakarar.

I valavisa si framfor Stortingsvalet i 77 kjem dette klårt fram. Ikkje eit ord om at det berre er sosialismen som kan sikre arbeidarklassen sine grunnleggande behov, ikkje eit ord om at den verkelege kampen for sosialismen foregår utan-

for Stortinget. Nei SV er løftepolitikarar som vil fiske stemmer ved å ta opp «populære» krav. I ein artikkel, «dette sier SV ja til», leksar dei opp fylgjande: «Trygghet for barna, Marka for alle, Bedre kollektivtransport, Færre elever pr. klasse, Ungdom i

arbeid.» Vidare får vi høyre kva «SV sier nei til: Trafikk som dreper, Sanering av brukbare hus og leiligheter, Flere motorveier, Arbeidsløs ungdom». Ein slik valpropaganda har ingen ting med revolusjonær valkamp å gjere.

Kvart reaksjonært forslag som SV stemmer på i bystyre, kommunestyre eller på Stortinget er med på å avsløre kva politikk SV står på i praksis. Vi vil legge fram nokre slike eksempler her. Vi oppmodar samstundes lesarar til å sende oss eksempel på SV sin praksis rundt om i landet.

SJØLVALD ABORT

SV seier dei stør kravet om sjølvald abort. For to år sidan var dette forslaget oppe i Stortinget og vart nedstemt – med SV si hjelp. SV representanten, Otto Hauglin si stemme var avgjerande. SV let han få stemme mot dette forslaget på «samvets» grunnlag.

SV sitt «samvet» burde vere svart. Dei sveik på denne måten kvinnene sitt

tiår lange krav om sjølvald abort.

LOV OM BARNEHAGAR

Trass i at «SV sier ja til: Trygghet for barna» veit vi at SV stemte for «Lov om barnehager» på Stortinget. Dette er ei lov som har lagt grunnlag for åtak på dagheimskampen på tre viktige områder: Prisane, talet på dagheimar som skal byggast og kvaliteten på dagheimane.

I fleire kommunar har SV stemt for drastiske aukeingar av dagheimsatsane. Som eit døme kan vi nemne Vefsn kommune.

«ANTI-IMPERIALISME»

Berge Furre har m.a. utmerka seg på Stortinget for å ta del i det reaksjonære hylekoret mot det frie Kampuchea.

Og trass i fagre ord om å stø palestinarane sin kamp i Midt-Austen gjekk Berge Furre til åtak på den sigerrike resolusjonen som vart vedteken i FN si hovudforsamling. Den resolusjonen som fordømte

DETTE SIER SV JA TIL:

DETTE SIER SV NEI TIL:

SV sitt valflesk servert i eit

valbilag til «Ny Tid».

sionismen som rasisme og som ga full støtte til det palestinske folket sin kamp. Frå Stortinget sin talarstol sa Berge Furre: «Det er ikkje grunnlag for å stemple sionismen under eitt som rasisme. Difor er det grunn til å kritisere resolusjonen.»

Dette er døme som viser det sanne andletet til SV sin «anti-imperialisme».

BYSTYRET I OSLO

Trass i ein enorm motstand frå beboarar og skuleelevar på Hammersborg i Oslo, vart Hammersborg skole reven. SV sine bystyrepraesentantar stemte for denne rivinga!

Medan ungdom kjemper mot politivald og mot at politiet skal brukast til å «løyse» dei problem som samfunnet skaper for ungdom og andre, har SV stemt for oppretting av bydelspolititi i Oslo.

No i mai vart det vedteke at finansrådmannen si løn

skulle hevast frå 188 000 til 199 156 i året. Dei andre kommunalrådene fekk løna si heva med ca. 10 000 i året. Raud Valgallianse gjekk inn for å senke lønene til kommunalrådene til ei gjennomsnitts industriarbeidarløn. Dette gjekk SV naturlegvis i mot, då dei gjekk imot senking av pampelønene i det heile. Det ville vere «brudd på ansettelsesvilkårene» preserte ein SV representant å seie.

Eit liknande eksempel kan hentast frå kommunestyret i Odda, der SV stemte for ei årsløn til ordføreren på 116 000.

Dette er nokre eksempler på SV sin praksis i dei parlamentariske organa. Fagre ord og løfter vert snart gløymd når taburetane er sikra.

Mot SV og alle dei andre borgarlege partia sin reaksjonære politikk er det eitt alternativ ved valet til hausten: Raud Valgallianse

Borgarpressa forstår å utnytte at SV representantane er ufarlege som lam og duller stadig vekk med dei. Her er Berit Ås fotografert

av Aftenposten ved siden av lynavleiaren på Stortings-taket. Berit Ås som lynavleiar for folket sin kamp.

Hvorfor er Rød Valgallianse så bra?

Borgerskapet sprer myten om at stortingsvalget 1977 bestemmer om det skal være «sosialistisk» eller «ikke-sosialistisk» flertall på Stortinget. Dette er en bannfalsk teori. SV-formannen Berge Furre gjør sitt beste for å holde denne myten oppe ved å veive om seg med store ord om at dette valget er «det viktigste i dette århundret» (SV's valgavis for Oslo).

Det er ikke sosialisme/kapitalisme som avgjøres i stortingsvalget 1977. Sosialismen innføres ikke gjennom valg, men gjennom en voldelig revolusjon. Dessuten så finnes det ikke noe sosialistisk parti eller bevegelse som har sjans til å få halvparten av stemmene. Valget står nemlig ikke mellom «sosialistene i DNA og SV» mot «de borgerlige». Det finnes bare en sosialistisk bevegelse som stiller til valg — Rød Valgallianse av AKP (m-l) og uavhengige sosialister. Det virkelige skille i norsk politikk går mellom AKP (m-l)/Rød Valgallianse på den ene sida og alle de borgerlige partiene, fra SV og «NKP» til Høyre, på den andre sida.

Hvorfor er RV så bra?

FOR VÆPNA REVOLUSJON

Rød Valgallianse er de eneste som mener at Norges framtid ikke avgjøres av om Høyre eller DNA skal forvalte oljepenga fra høsten av. «A-regjering» er ei b-regjering. Odvar Nordli eller Erling Norvik — det er ett fett for arbeiderklassen.

RV mener at det eneste som kan forandre Norge fra kapitalisme til sosialisme er en væpna revolusjon. «Hva er staten?» spør Lenin. «Staten er ikke annet enn en maskin for den ene klasse undertrykking av den andre» (Den proletariske revolusjonen og renegaten Kautsky). Sammenlign dette med Fures «århundrets viktigste stortingsvalg»! Makt i Norge er bestemt av hvem som kontrollerer statsapparatet. I dag er det kapitalistene og det vil det være også etter valget '77.

MOT ALL IMPERIALISME

De borgerlige partiene ogger alle for imperialismen. De åpent borgerlige

pluss DNA holder trofast i hånda til USA-imperialismen og NATO, mens SV og «NKP» går den sovjetiske sosialimperialismens ærend. SV's støtte til Sovjet er ikke like åpen og utilsørt som hos «NKP», men likevel entydig. F.eks. støtter SV Sovjets angrepskrig mot Angola. I 1. mai-togene sine sa de ikke et ord hverken om USA eller Sovjet! Foran NATO's ministerrådsmøte i fjor holdt de en demonstrasjon så tannlaus at de ikke engang reiste parolen Norge ut av NATO! På toppen av det hele vedtok SV en uttalelse på det siste landsmøtet som påstår at

«terroren er avskaffa» under Bresnev-fascismen og at «folket har fått større demokratiske rettigheter».

Mot denne pro-imperialistiske suppa stiller RV kamp mot all imperialismen med de to supermaktene USA og Sovjet i spissen. Som det eneste partiet peker AKP (m-l)/RV på faren for en 3. verdenskrig og mobiliserer folket til kamp mot krigen.

FOR UNGDOMMENS INTERESSER — MOT LØFTEPOLITIKKEN

RV lover ikke gull og grønne skoger bare folk stemmer på dem. Tvert imot sier RV at ungdom og arbeidsfolk ikke får noen ting gratis under kapitalismen uten sjøl å kjempe for det. RV-interpellasjoner og taler i Stortinget kan aldri bli noen annet enn støtte til den kampen folket sjøl fører mot undertrykkinga. RV henvender seg til arbeidere og ungdom som sjøl vil ta kampen opp mot kapitalismen og imperialismen. RV vil lede denne kampen og være en sikker støtte for all kamp mot undertrykkelse.

Krev at RV får delta i valgsendingene i NRK!

NRK har nekta Rød Valgallianse å delta i valgprogrammene i radio og TV. Vårt krav er at alle registrerte og godkjente organisasjoner som stiller i et flertall av fylkene og som kan dokumentere at de er lands-

omfattende skal ha lik rett til å delta i de vanlige riksnett- og distriktsnettsendingene samt utvida sendetid for lokale lister.

De nåværende regler for valgprogrammene i NRK utestenger BARE Rød Valgallianse fra sen-

dingene. Dette er ingen tilfældighet, men utslag av at NRK vil kneble den eneste revolusjonære organisasjonen. Krev at RV får delta i valgsendingene!

Til deg som er under 20 år

For oss i Rød Ungdom er du det viktigste «objektet» i valgkampen. For oss betyr ikke valgkampen at vi slutter å jobbe blant dem vi vanligvis jobber blant — skoleungdom og unge arbeidere. Tvert imot — vi ønsker å bruke valgkampen til å styrke VÅRT arbeid i ungdomsmassene.

Men kan det være noen vits i å bruke tida på skoleungdom i valgkampen da, spør noen — du må jo være over 20 år for

å stemme? For alle de BORGERLIGE partiene er stemmerettsalderen et viktig skille. Deres eneste mål med valgkampen er å lokke flest mulig til å stemme på sitt parti gjennom falske valgløfter. Derfor sender AUF og Unge Høyre ut tonnevis av valgfleskmateriale til «førstegangsvælgerne».

Valgkampen til Rød Ungdom, AKP (m-l) og Rød Valgallianse skiller seg klart fra de borgerlige partiene — vi ønsker

å drive en REVOLUSJONER valgkamp. Vårt mål ved valgkampen er ikke først og fremst og sanke så mange stemmer som mulig. DET VIKTIGSTE FOR OSS ER Å FÅ SPREDD VÅR REVOLUSJONÆRE POLITIKK TIL FLEST MULIG. Vi vil bruke valgkampen til å avsløre kapitalismen og imperialismen, og propagandere for sosialismen, proletarietets diktatur og den væpna revolusjonen. Derfor er ikke 20 års grensa noe viktig for oss. I kampen mot imperialismen og for sosialismen spør vi ikke om du er 16, 19 eller 25 år hvis du er villig til å rette geværet mot fienden. GJENNOMSNIITTSALDEREN i den 35 000 mann sterke partisanhæren som frigjorde Albania var 21 år! Derfor — fram for en revolusjonær valgkamp! Vi skal vinne ungdommen for sosialisme og revolusjon!

Bli med i RV-gruppe

Bli med i ei RV-gruppe!

Vi ønsker å benytte den sjansen vi har i valgkampen til å komme ut med revolusjonær propaganda i masseomfang. For at propagandaen virkelig skal bli spredd i MASSEOMFANG er det helt nødvendig at RV's valgkampgrupper blir store og slagkraftige. Ta derfor kontakt med den lokale RV-gruppa eller det lokale Rød Ungdom laget og sett fart i arbeidet i RV-gruppene. RV-gruppene blir hjørnesteinen i valgkampen.

HVA SLAGS MATERIALE SKAL DERE SPRE?

RV har lagd et eget ungdomshefte — «Ungdom — vend løftepolitikkerne ryggen!» — som er viktig å få spredd så fort som mulig. Heftet er en generell presentasjon av RV's politikk ved siden av at det går spesielt på ungdommens situasjon. Heftet er på 16 sider og koster 2 kroner. Ved siden av dette vil Røde Garde komme ut med nummer både i juli, august og september. Bli med i ei RV-gruppe!

Spre revolusjonært materiell!

røde garde

★ røde garde

Avisa til RØD UNGDOM
Boks 2046, Grünerløkka, Oslo 5
Postgiro for abonnement: 4 79 21 31
Postgiro for kommisjonærer: 20 60 68
Abonnement koster 30 kroner for ett år
RØDE GARDE kommer ut hver måned
bortsett fra juli
Redaktør og ansvarlig utgiver:
Erling Maartmann-Moe
Trykt i offset hos A/S Duplotrykk

Bruk valgkampen til revolusjonært arbeid!

Til høsten er det stortingsvalg igjen. Hele regla av borgerskapets partier stiller opp, med tilbud til alle klasser i Norge. Disse partiene overbyr hverandre for å få stemmer, og fremst i køen med valgflesk står også i år de falske «sosialistene» i SV og «NKP».

Vi som er revolusjonære ser på valget som et stort skuespill, der borgerskapet forsøker å få folk til å tru at det er folket som har makta gjennom stemmeseddelen. I virkeligheten er det kapitalistene som har makta i Norge, og valget forandrer ingenting på dette. Valget dreier seg om hvem som skal administrere statsapparatet for kapitalistene.

Likevel ser ikke vi revolusjonære på valget verken med frykt eller likegyldighet. Vi ser på retten til å drive valgkamp og retten til å stille lister med virkelige sosialister og talsmenn for folket, som en rettighet vi vil nytte. Dette er en fordel for folket sammenlikna med hvordan det er i fascistiske land som Spania og Sovjet, der det er forbudt å drive valgkamp og forbudt å stille lister som truer borgerskapet.

For Rød Ungdom er valget i år en stor utfordring. Vi vil bruke valgkampen til å avsløre de borgerlige partiene og skuespillet deres med valgflesk og søte, innsigmigrende ord til ungdommen. Vi kan peke på sosialismen som løser ungdommens problemer. I de sosialistiske landa som Kina og Albania er det ingen arbeidsløshet, ungdommen går i skoler der de lærer noe de har bruk for å lære, framtida er sikra for ungdommen i de sosialistiske landa.

Rød Ungdom deltar i Rød Valgallianse for å fremme ungdommens krav, styrke massebevegelsen som er i ungdommen for retten til arbeid og bolig, for ei bedre undervisning og mot den grove politivolden som borgerskapet møter ungdommens problemer med.

Blant ungdommen er det mange som ikke stemmer og som ikke bryr seg stort om valget. En viktig grunn til dette er at mange unge ser at det ikke forandrer på noe om det er «A-regjering» eller «B-regjering», begge er borgerlige regjeringer. Likevel er det feil å unngå valget. Ungdommen må heller gå med i Rød Valgallianse og ta del i kampen mot borgerskapets politikk og være med å styrke de revolusjonære kreftene.

Det er Rød Valgallianse progressiv ungdom må jobbe for.

RETNING TIL ARTIKKELEN OM UNGDOMSGRUPPA TRONDHEIM STEIN-JORD & CEMENT

I artikkelen om ungdomsgruppen i Trondheim Stein-Jord & Cement vart det nytta eit

bilete av dei Hustad-arbeidarane som var i streik. Ungdomsgruppen vart oppløyst mellom anna fordi dei støtta Hustad-arbeidarane. Dette skulle ha stått i ein tekst under biletet. Denne hadde falt ut og det kunne virke som biletet var av ungdomsgruppen.

klipp & kommentar

Libertas: «Aspengrens lønnskrav gleder oss...»

Ovenstående sto å lese i Dagbladet for 25. mai og trenger vel egentlig ingen kommentar. Odd Gran er generalsekretær i storborgerorganisasjonen Libertas

Bygg interesseorganisasjonen!

Faksimilen er kopi av et skriv som dukka opp i Rødbergodalen Fort. Unge Høyre og forsvarsledelsen er livredd en aktiv soldatbevegelse. Fram for en salgskraftig interesseorganisasjon for soldatene!

Soldatkorrespondent

SV:«...gikk demonstrantene til angrep på politifolk...»

En annen komite som under sterke krampetrekninger ble trukket med tang av moderpartiets fruktbare buk, er «Aksjon mot politivold». Under en demonstrasjon utenfor Grenland politistasjon gikk demonstrantene til angrep på politifolk som forsøkte å redde en fotograferende tilskuer ut av anti-voldstilhengernes rasende hender.

I «Sett fra universitetet» har SV-avisa «Studentforum» foretatt en «oppsummering» av Faglig 1. mai-front. At SV sjøl verken ønsker eller klarer å mobilisere «alt som kan krype og gå» til klassekampkrav på 1. mai — det veit vi. Det er vel naturlig at de når dagen plutselig er der blir litt irritert og misunnelige på «den rikholdige flora av aksjonskomiteer og organisasjoner som tilslutter seg

Faglig 1. mai-front». Men under denne irritasjonen er tydeligvis litt av opportunismen skrella av og vi får avdekke SV's sanne reaksjonære ansikt. «Under en demonstrasjon gikk demonstrantene til angrep på politifolk som forsøkte å redde en fotograferende tilskuer ...» Klarere kan man vel ikke velge side. Fra politiets side har disse reaksjonære SV'erne ingenting å frykte. Folk som ikke reiser kamp og som står på politiets side mot trakassert ungdom, kan trygt og uovervåkret vandre sin vei i reaksjonens tjeneste.

røde garde korrespondent

Opplev «bekvemmeligheten» i Ungarn!

You deserve a carefree holiday in Hungary

exchange of currency accommodation car rental lecture programmes riding tours sightseeing tours excursions to the countryside and a lot more

IBUSZ Hungarian Travel Agency Budapest, P. O. Box 88 Telex: 22-4976, Tel: 126-966

Copyright Travel Ltd. Budapest 1052 Hungary Tel: 126-966

Slik annonserer det «sosialistiske» Ungarn for feriereiser til landet i det amerikanske nyhetsmagasinet Newsweek. Trekkplasterne det reklameres med er; «valutaveksling, bekvemmelighet, bilutleie, folkløse programmer, rideturer, sightseeing, turer på landsbygda og mye mer.»

Hvorfor sies det ingenting om den sosialistiske kulturen, den sosialistiske oppbygginga av landet, proletariats diktatur i praksis o.l.? Fordi den sosialistiske veien for lengst er forlatt til fordel for den kapitalistiske, i Ungarn som i alle de andre satelittstatene til Sovjetimperialismen i Øst-Europa.

«litt moro og ballade»

Faksimilen er fra «Friheten», avisa til det lille, svarte, reaksjonære «NKP». Slik dekker «Friheten» den store streiken i Polen i fjor sommer som var et resultat av at parlamentet hadde beslutta å heve enkelte matvarer med opptil 100%. Ifølge «Friheten» var det ikke noen «arbeideropprør» — mange var arbeidsledige (!), de streikende var innstilt på «litt moro og ballade», mange av dem var fulle og fascistpolitiet opptrådte med «tålmodighet og beherskelse».

«NKP» stinker av svart reaksjon og må møtes med avsky av progressive ar-

beidere og ungdom. Disse 110% lojale Bresjnevsennene forsvarer alle angrep på arbeiderklassen i Øst-Europa og ellers i verden bare de foregår i «sosialismens» navn. De forsvarer de fascistiske angrepene på streikende arbeidere i Polen, de forsvarer slaktninga av det angolesiske folket og de forsvarer varmt Sovjets okkupasjon av Tsjekkoslovakia. Martin Gunnar Knutsen og Co har ingen ting til felles med kommunister — de er Bresjnevfascismens og sosialimperialismens agenter i Norge.

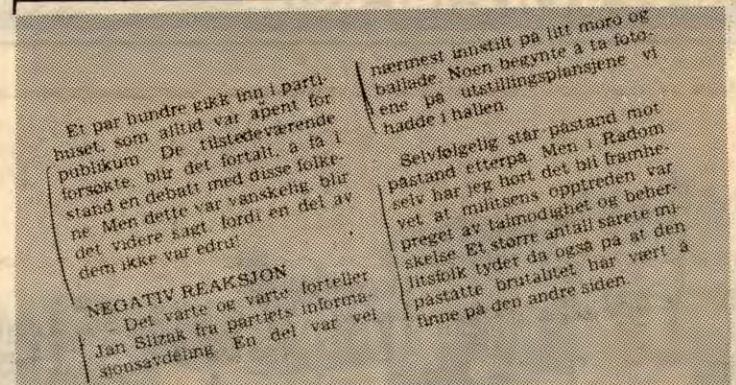
FRIHETEN

Nr. 13

28. mars - 2. april 1977

36. Årgang

Løssalg kr 2

SV's søsterparti i Danmark hyller politiet

Gjennom militante demonstrasjoner har de streikende typografene ved Det Berlinske Hus i København hindra bedriftsledelsen i å gi ut streikebryteraviser. Arbeiderne har trossa statsminister Anker Jørgensen og brutal politivold. Bakgrunnen for streiken er at ledelsen bl.a. vil si opp 300 typografer, øke arbeidstempoet med 50%, forlenge arbeidstida, gi arbeiderne færre fridager og senke lønna med 10-15%!

Folketinget, det danske Stortinget, har kosta på seg

en debatt om streiken, der bl.a. politiets inngrep i konflikten er blitt «diskutert». Følgende er et sitat fra det formannen i det danske SF (tilsvarende norsk SV) sa i Folketinget: «Jeg kan ikke avgjøre om politiet har handlet rett eller galt. Jeg hørte godt hr. Erhard Jacobsen (sosialdemokrat, red. anm.) hadde noen komplimenter til politiet, og dem vil jeg også egentlig gjerne delta i ... Politiet har vært i stand til å løse problemene uten at det kom til voldsanvendelse, uten at noen part

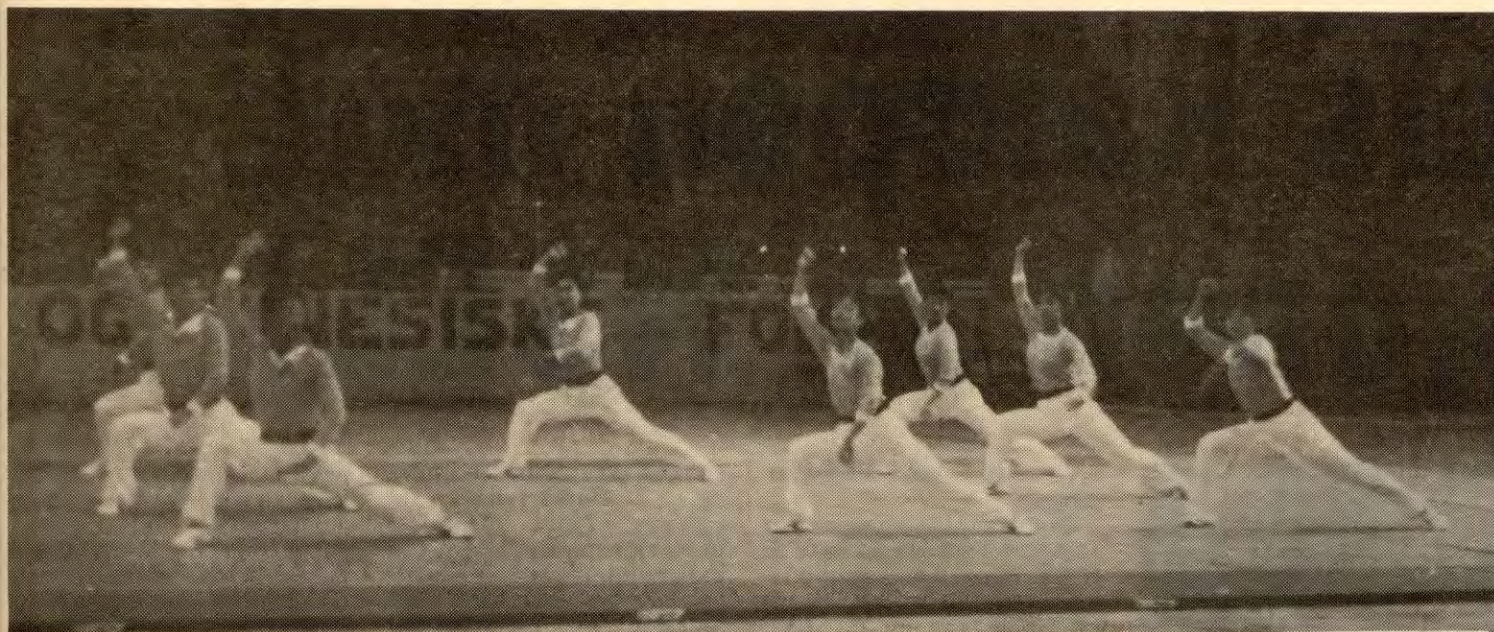

anvendte vold.»

Prøv å få uttalelsene til formannen i det danske SF til å stemme med det du ser på bildet ... Jo, «politisosialistene» i SV har sine

venner også i Danmark.

(Arbejderavisen, avisa til Kommunistisk Arbejderparti)

Deltagere i Wushu-troppen til Røde Garde:

«Verden tilhører dere, og den tilhører også oss, men til sjuende og sist tilhører den dere. Dere unge mennesker, fulle av styrke og livskraft, står i livets blomst, som solen klokka åtte eller ni om morgenen. Vi setter vårt håp til dere.»

Med dette sitatet fra Formann Mao Tsetung understreker den kinesiske Wushu-troppen som er på besøk i Norge, ungdommens betydning og begeistring for sosialismen.

Røde Garde har snakket med lederen for troppen, Chou Pheng, trener Kuo Sheng-chu, som til daglig er lærer på en amatør sportsskole i Anhwei-provinsen, og artistene Pai Li-chuan som er 16 år gammel og skoleelev fra Nanking og Chiu Fang-t sien 23 år gammel arbeider på et stålverk i Chingtao.

Wushu er en nasjonalidrett i Kina i dag. Rett oversatt betyr ordet «kampkunst» og det omfatter ulike former for boksing, karate-øvelser og kamper med sverd og spyd. De som har fått anledning til å se Wushu-troppen på deres besøk i Norge, har virkelig fått en opplevelse av de sjeldne. Hurtighet, eleganse, smidighet og humor preger Wushu.

På bakgrunn av den fantastiske dyktigheten artistene la for dagen, spurte vi om det ligger lang trening

bak Wushu-artistene. Trener Kuo Sheng-chu svarer: — De eldste artistene har drevet med Wushu i en del år, men de yngre har bare holdt på 1 eller 2 år. Vi var samla i Peking 3 uker før vi reiste og trente spesielt for denne turen.

— Men da trener dere vel veldig hardt?

Lederen Chou Cheng smiler: — Da de fikk høre at de skulle få reise til Norge, blei artistene veldig glade, så da gjorde de sitt beste for å trene hardt. Vi har venn-

Sosialismen er bra for ungdommen

Trener Kuo Sheng-chu

skapelige forbindelser med Norge, og formålet med turen er å bære fram Formann Mao Tsetungs utenrikspolitikk.

— Hvor utbredt er Wushu blant ungdommen i Kina?

— Wushu er voldsomt populært blant alle aldersgrupper både barn, unge og eldre. Det er alltid lett å organisere deltagelse, på skoler, fabrikker og lignende.

— Men Wushu er jo flere tusen år gammelt, hvordan kan det ha seg at det fremdeles er så populært?

— Det kinesiske folket setter Wushu meget høyt. Det er en kulturarv som det

kinesiske folket har tilegna seg gjennom øvelse fra generasjon til generasjon. Som de prøvde å ødelegge hele idretten, forsøkte den reaksjonære firerbanden også å øve sabotasje mot Wushu. Men når firerbanden i dag er knust, kan vi fortsette Formann Maos lære og fortsette den gamle kulturarven gjennom å la den tjene nåtida.

— Wushu er jo en kampsport. Er det forbindelse mellom Wushu og militær trening?

— Wushu blei skapt av den kinesiske arbeiderklassen i gamle dager. Den blei brukt til sjøforsvar og til å gjøre motstand. Nå er det blitt en viktig måte å styrke folkets helse på.

— Hvordan er jentenes plass i Wushu?

— I det nye Kina er kvinnes plass høyere. I Wushu som er en idrett som bygger på komposisjoner av ulike kamper. Her deltar menn og kvinner på like fot. Ei jente kan sloss mot to gutter og omvendt.

Til slutt ba vi gjestene fra Kina om å si litt om hva sosialismen betyr for ung-

dommen:

— Sosialismen er bra for ungdommen. De elsker sosialismen. Før frigjøringa av Kina levde folket i ubeskrivelig fattigdom, utbytta og undertrykt som de var av utenlandske imperialister og den reaksjonære regjeringa. Dette veit ungdommen i dagens Kina — de har sett filmer som forteller om livet til folket i gamle dager, og de besøker utstillinger som også forteller om dette. Under ledelse av Formann Mao Tsetung og Kinas Kommunistiske Parti blei folket frigjort og i dag finnes det

ingen utbytting eller undertrykking. Derfor er ungdommen stolte over å leve i Mao Tsetungs epoke, de nyter det sosialistiske livet og elsker sosialismen.

Sosialisme betyr garantert hus og mat for folket, en korrekt utdanning for ungdommen — et trygt og lykkelig liv. Ungdommen har store muligheter og ambisjoner i å bygge opp landet sitt og staten oppmuntrer dem. Hvis f.eks. de unge ønsker å etablere seg på landsbygda så gir staten dem mulighet til det både politisk og finansielt.

BILDET: Til venstre på bildet ser vi Pai Li-chuan i et nummer med sabel mot tre spyd. Han er 16 år gammel og skoleelev fra Nanking. (Foto: Klassekampen)

LO-kongressen

Utdrag fra Kjell Gjerseths tale til kongressen om ungdoms-spørsmål

Ungdommens arbeid og trygghet nevnes ikke, derimot omtales AUF og Framfylkingen seinere i Handlingsprogrammet. AUF sier at de er LO's ungdomsorganisasjon. Er dette vedtatt på noen kongress? I så fall må vedtaket gjøres om.

Det er fullstendig feilaktig å skjønne ungdommens muligheter i dagens samfunn. Kongressen har dessverre allerede stemt ned forslag som ville ha

styrka ungdommen i arbeidslivet og arbeidsledige unge.

Arbeidsløsheten rammer tusenvis av ungdom. De presses inn til byene. I stedet for ungdoms-klubber, arbeid, skikkelige boforhold, ser vi eksempler som Hammersborg skole — et ungdomsmiljø som blei meia ned av bulldozere og politivold. Ungdom som tvinges til å oppholde seg på offentlige plasser som T-baner møtes av politi-

terror og stemples som pøbler, uten at deres virkelige problemer reises. Hva har f.eks. LO's ungdomsutvalg gjort for å reise ungdommen til kamp for sine krav?

Ifølge beretningen fra perioden: *Ingenting* annet enn å reise utenlands for å snakke om sakene. I perioden var det 34 utlandsturer — et medlem der var med på 24 av dem — i tilsammen 90 dager. Dessuten har de holdt 37

konferanser om forsvaret, lagt opp av den reaksjonære organisasjonen «Folk og for-svar».

Ingenting har vært gjort for å støtte YLI som yrkesskoleelevenes og lærlingenes interesse-organisasjon.

LO og LO's ungdomsutvalg må også støtte YLI's krav om forhandlingsrett og støtte ungdommens egen kamp for arbeid og utdanning

Gjerseths forslag til vedtak om ungdoms-krav

Arbeidsledighetstrygden skal være 90% av full lønn. Ungdom — og også kvinner — som søker arbeid skal ha full arbeidsledighetstrygd uansett om de har vært i arbeid tidligere eller ikke. Ungdom må få skikkelige fritidstilbud, fritidsklubber. Det må reises

kamp mot politivold mot ungdom.

Lærlingeloven skal gjelde hele landet. Streikerett for lærlinger.

LO anerkjenner YLI som yrkesskoleelevenes og lærlingenes interesse-organisasjon. LO støtter YLI's krav om forhandlingsrett.

LO-kongressen

UNGE HØYRE VIL BRUKE EKSKLUSJONEN

Bærum Yrkesskole ute av YES!

Et allmannamøte på Bærum Yrkesskole mandag 23. mai vedtok med klart flertall at skolen skulle trekke seg ut av YES. Skolen har vært medlem av denne reaksjonære splittelsesorganisasjonen siden den ble starta for omtrent et år siden. Så lenge skolen har vært medlem, har elevene på Bærum Yrkesskole ikke hørt et ord fra YES.

På allmannamøte innledet formannen i YLI, Bjørgulf Braanen, og nestformannen i YES, Morten Andreassen. Et eksempel

fra diskusjonen viser at skillelinjene mellom YLI og YES er klare: YLI kjemper mot Schönbergkomiteens innstilling som vil oppheve fagskillene og svekke fagopplæringa. YES støtter den, og har tatt dette standpunktet mot yrkesskoleelevenes interesser. Elevene over hele landet har uttalt seg mot denne innstillinga.

I diskusjonen ble Andreassen stående fullstendig alene og isolert. Han var den eneste som turde å forsvare YES. Staten, fylkene og

rektorene ønsker å ale opp en lojal, snill og føyelig elevorganisasjon. En organisasjon som kan hjelpe dem i bestrebelsene med å gjøre det billig å drive skoler, og med å innføre elevfiendtlige reformer. Men disse kreftene har den siste tida hatt motgang. Elevene lar seg ikke holde for narr. På tross av et sterkt AUF og Unge Høyre engasjement framstår ikke YES som noe alternativ i det hele tatt.

YLI-gruppa og andre folk som støtter interessekampen på skolen ser ut-

meldinga av YES som en seier, og som et første skritt for å få Bærum Yrkesskole til å slutte opp om den landsomfattende interesseorganisasjonen for Yrkesskoleelever, YLI. Til høsten vil spørsmålet om medlemsskap i YLI bli reist med full tyngde!

Røde Garde korrespondent på Bærum Yrkesskole.

røde garde korrespondent

YES-«delegat» sparka som elevrådsformann!

Den reaksjonære splittelsesorganisasjonen YES på yrkesskolene har nylig hatt sitt første «landsmøte». Jusstudent Ellen Juul Andersen blei valgt til leder av organisasjonen. Ellen Juul Andersen og resten av ledelsen er ikke helt enig med seg sjøl om det var 8 eller 9 skoler representert med stemmerett på «Landsmøtet», hvor hovedsaken var å vedta støtte til Schönbergkomiteen.

En av «delegatene» hette Jan Adolf Svenning og var «utsending» fra Tromsø Yrkesskole. Det litt spesielle ved denne

«delegaten» var at han ikke var valgt fra skolen sin — det var ikke engang behandla i elevrådet! På toppen av dette brukte Svenning elevrådets penger for å dekke reise og opphold! (Har dette skjedd på flere skoler?)

Elevene på Tromsø Yrkesskole har imidlertid satt Jan Adolf skikkelig på plass. Dan han kom tilbake fra YES-«landsmøtet» blei han fluksens avsatt som elevrådsformann og pålagt å betale reise-penga tilbake til elevråds-kassa! Sann skal slike provokatører behandles!

Jusstudent Ellen Juul Andersen

Tjente 1,40 i timen!

876 kroner tjente Per Johnsen på fire måneder. Det gir en timebetaling på kr. 1,40.

Arild Gillesen, eier av «Krysset» kolonial i Bodø, har sine likemenn — en av dem heter Erling Vikshåland. Han eier et rørleggerfirma som heter Nord Karmøy Rør. Etter å

ha søkt jobb i lang tid fikk den 18 år gamle Per Johnsen jobb hos Vikshåland i august i fjor. Per Johnsen gikk ut grunnleggende rørleggerlinje på Karmøy

Yrkesskole i fjor. Da han ikke fikk noen lære-plass tok han jobb hos Vikshåland uten noen annen lønnsavtale enn Vikshålands ord; «Selvfølgelig skal gutten ha lønn».

Etter 3 uker dro Vikshåland fram lommeboka og slang en hundrelapp til Per! Det skulle være betalinga for alle 3 ukene! Til «Karmøybladet» forteller Per at han ikke tørte protestere fordi han visste alternativet var å gå uten jobb. Lønna forblei den samme i alle de fire månedene Per jobba på Karmøy Nord — helt til han blei sagt opp! I løpet av 4 måneder fikk han utbetalt 876 kroner — ei timebetaling på 1 krone og 40 øre!

«GODVILJE»

Erling Vikshåland har denne tårevåte kommentaren til «Karmøybladet»: «Det var egentlig min god-

vilje som gjorde at Per Johnsen begynte hos meg. Som rørlegger har jeg gjort flere arbeider hjemme hos familien. Og moren spurte meg gjentatte ganger om ikke hennes sønn kunne få begynne hos meg. Det er ikke så farlig med betalingen, sa hun. Jeg hadde vanskelig for å si nei, og dermed ble det til at jeg tok han inn. Uten at jeg egentlig hadde bruk for han.»

SKRIV TIL RØDE GARDE!

Dette er et grotesk tilfelle, men helt sikkert ikke enestående. Det finnes helt sikkert mange Vikshåland'er rundt om i landet som spekulerer i at ungdommen ikke får seg arbeid. Læringer og unge arbeidere må reise kampen mot slavekontrakter!

Veit du om lignende tilfeller så skriv til Røde Garde og fortell historia!

røde garde

Ny heading til Røde Garde!

Dette er forslag til ny heading til Røde Garde som vi har fått inn. Ennå vil vi gjerne ha flere forslag for vi bestemmer en-

delig hvordan avisa skal se ut framover. Sett deg ned og tegn forslag, og send dem til Røde Garde.

Lærlingene ved Mære Landbruks skole har tatt opp kampen mot underbetalinga!

På Mære landbruksskole er det ca. ti lærlinger som går på et praksiskurs i husdyrstell. Arbeidstida er ca. 30 timer i veka på gardsbruket og seks timer teori i veka. De jobber hver tredje helg. RG har snakka med tillitsmannen for lærlingene, Arnt Haugen, om lønns-kampen som lærlingene har reist.

I informasjonen om kurset stod det at vi skulle ha lærlinglønn + fri kost og losji — forteller han, det stod ikke noe om jobbing i helgene og hva lærlingelønna var. Da vi begynte fikk vi vite at betalinga var 350 kr. pr. måned pluss gratis kost og losji. Vi syntes sjølsagt dette var altfor lite, og vi gikk til rektor for å få vite om lønnsforholda tidligere, og om mulighetene for auking i lønna.

Hva sa rektor?
— Han var avvisende og råda oss til å slutte viss vi ikke var fornøyd med lønna. Men sjølsagt ga vi oss ikke, vi skreiv til fylkesskolestyret og forlangte lønnsforhandlinger. Fylkesskolestyret sendte brevet til fagstyret ved skolen, og no kom det for dagen at lønna blei fastsatt til 250 kr. pr. måned netto i 1966. Lærlingene var ikke

fornøyd med dette, men først i 1971 fikk de en kompensasjon for ekstraarbeid på kr. 100. Så da vi begynte var lønna altså 350 kr. pr. måned.

— Hvilke metoder har dere brukt i kampen?

— Vi laga løpeseddel og gikk med underskriftsliste på skolen. Oppslutninga var kjempebra. Støtte fikk vi fra elevrådet og i fra ILFS sentralt (Interesseorg. for landbruksfagskoler). Og på landsmøtet fikk vi vedtatt en resolusjon som støtta oss og som oppfordra andre lærlinger og praksiselever ved landbruksskolene om å ta kampen opp.

— Hvordan har kampen gått?

— Vårt lønnskrav var 1000 kr. pr. måned netto. Etter mye klabb og babb kom saka opp i fagstyret, der blei det vedtatt at vi skulle få 500 kr. pr. måned netto. Men vi har ikke gitt oss med dette. Vi skal drøfte saka og vår videre kamp!

Korrespondent, Mære

røde garde korrespondent

Rektor på Kristiansand Yrkesskole kasta!

På Kristiansand Yrkesskole har lærerne gjennomført en seierrikk aksjon for å få kasta rektor fra skolen. Ifølge lærerne var rektor umulig å samarbeide med og de nekta å fort-

sette lærervirksomheten under en sånn ledelse. Etter lang kamp og en dags streik har lærerne vunnet full seier — den gamle rektoren er borte fra skolen!

Sommerferie - Sommerferie - Sommerferie - Somm

Ferier i det sosialistiske Albania

Om du ikkje har vore i Albania enno, så må det landet bli eit reisemål for deg. Albania er det einaste sosialistiske landet i Europa, det einaste landet i vår verdsdel der proletar-diktaturet råder.

At vi vitjar Albania har mykje å seie. Vi kan lære mykje om sosialismen, og vi kan vere med å bygge venskapen mellom det norske og det albanske folket.

Vennskapssambandet Norge/Albania arrangerer turar til Albania kvart år. Desse turane varer to veker. Du reiser med fly til Tirana og bur fast på eit av hotellane i utkanten av

Dürres.

Albania er eit fantastisk land å reise på ferie til. Dagane flyg av garde, det er alltid noko du kan vere med på. Hotella ligg ved ei flott badestrand, så du har alle høve til å bade og sole deg. Du har òg nesten kvar einaste dag høve til å delta i ein eller annan utflykt eller vitjing på fabrikkar, jordbrukskollektiv, fjellkollektiv, barnehagar, sjukehus og museum. På denne måten kan du lære mykje om sosialismen. Korleis arbeidarkontrollen fungerer på fabrikkane og i samfunnet, korleis bøndene si stilling er,

albanerane sitt syn på barneoppseding og ved å vitje det antireligiøse museet kan du få lære om korleis religionen har blitt brukt til å undertrykke det albanske folket. At demokratiet er levande og at metoden med kritikk og sjølkritikk vert nytta ser du og stendige døme på, t.d. i veggavis-diskusjonane som er i gong overalt. Dette er berre døme på kva du kan vere med på under opphaldet i Albania.

Ei vitjing i Albania er ein fantastisk ferie, eit feriemål vi må spreie opplysning om til alle vi kjenner.

Dra IKKJE til Spania!

Spania er eit fascistisk land. Eit land der folk vert undertrykt på den mest brutale måten. Franco er død, men Francismen lever. Framleis sit antifascistar i fengsel og framleis er det t.d. forbode å demonstrere. Men vona om eit demokratisk Spania og knusing av fascismen lever òg i Spania. Desse tankane har djupe røter i det spanske folket. Ikkje berre i tankar, men òg i handling ser vi den store motstanden mot fascismen, den aktive motstanden styrker seg dag for dag i Spania.

Spania er eit såkalla «turistland», eit «ferieparadis». Turistane har det nok bra der, forholdsvis rimelege turar og mykje sol. Men — pengane som turistane legg igjen i Spania, er det økonomiske fundament for fascist-regimet. Fascismen er avhengig av turisme i Spania. Så reiser du som turist til Spania er du med å direkte held liv i fascist-regimet.

Spanske kameratar og antifascistar har retta ei oppmoding til antifascistar om ikkje å reise til Spania som turist. Denne opp-

modinga må alle antifascistar ta alvorleg. Vi reiser ikkje til Spania og vi må diskutere med folk vi kjenner som har tenkt seg til Spania og vi må spreie propaganda om forholda i Spania. Vi må arbeide for at det vert ei skam å reise til Spania på ferie.

Ved å boikotte Spania som turistland støt vi motstandskampen i Spania og det er ein bra måte å vise internasjonal solidaritet på.

Reis ikkje til Spania på ferie!

Stø den aktive motstandskampen i Spania!

Dra på fottur i fjellet

Å traske avgarde innover fjellviddene våre, kjenne sola steike eller vinden rive i kleda, slå seg ned med termosen eller kaffekjelen attmed eit iskaldt fjellvatn — det er ferie.

Det er fri frå slit elles i året, det gir fysisk styrke og det gir høve til å bli kjend i den norske fjellheimen, både med terreng og verforhold.

Ein slik ferie er òg overkomeleg for ei slunken lommebok, i alle fall dersom du har det meste av det naudsynlege utstyret frå før. Med telt i ryggsekken vert det nok billegast, men du kan òg legge opp turen med dagsmarsjar mellom hyttene

til Den Norske Turistforeninga. I dei sentrale fjellstrøka ligg desse hyttene såpass tett at det er muleg å legge opp fine dagsmarsjar for folk med «normal» fysisk form.

OM UTSTYRET TIL FJELLS

• Skikkeleg fottøy — start ikkje turen med nye sko, då er du nesten garantert gnagsår.

• Bruk ikkje ryggsekk av det sirumpa slaget, bora er tung nok å bere. Vi må få tyngda høgt opp på ryggen og ryggsekken må ha breie skulderstropper.

• Ullundertøy og regntøy — du er ikkje garan-

tert sol.

• Kart og kompass.

Dette er på ingen måte ei fullstendig liste over det som er naudsynleg. Dersom du kan få tak i Klassekampen nr. 61 og nr. 66 står der ei fin liste om kva du treng på fotturen. Dersom ikkje kan du skaffe deg ei av Den Norske Turistforeninga sine lister. Men ein ting manglar iallefall den lista — nokre nummer av Røde Garde i sekken. Også fotturen i fjellet gir deg høve til å få spreidd denne avisa og diskutere Rød Ungdom sin politikk.

God tur.

Ferien står for døra, den etterlengta ferien. Og i ferien skulle vi så gjerne få gjort så mykje. Reise utanlands, dra på sommarleir, gå i fjellet og slappe av. Men for dei fleste er ikkje ferien meir enn tre veker og det er ikkje slik at vi vassar i pengar. Men i alle høve, ferien er eit avbrot frå det daglege strevet elles i året som vi må bruke til å samle krefter til eit nytt arbeidsår og eit nytt kampår.

Vi kan dra på interrail, på overfylte tog ned gjennom Europa, møte nye folk og sjå andre land. Vi kan dra på fotturar i fjellet eller sykkelurar langs landevegane og på den måten slå minst to fluger i eit

smekk bli kjend i landet vårt og trene opp kroppen vår fysisk. Vi kan dra til Albania, bli kjent med eit sosialistisk land, samstundes som vi kan nyte sola og den fine sjøen. Og — vi kan dra på Raud Ungdom sine sommarleirar, diskutere politikk og ha ferie i godt kameratskap.

Og til alle Røde Garde sine lesarar. Denne avisa kjem ut også i ferien. Ta den med, om du er på Galdhøpiggen eller langt nede i Frankrike, det er alltid ein du kan selge den til. Ferien er eit høve til å få spreidd Raud Ungdom sin politikk til mange, mange nye ungdomar.

Noen tips om interrail

Mye ungdom har kjøpt «Inter-rail»-billett til sommerferien. Inter-rail er en fin sjanse til å få sett mye av Europa for en forholdsvis billig penge. Røde Garde har snakka med en kamerat som reiste Europa rundt med tog for to år siden.

— Den erfaringa vi gjorde er at det er viktig å legge opp reisa på forhånd, sier han. Hvis du har bestemt reisemål på forhånd, betyr det at du kan reise lange strekninger om gangen og på den måten spare tid og krefter. Det er veldig slit-somt å ta toget ofte i korte jafs.

Det er viktig for utbyttet av turen at du klarer å komme deg bak fasadene. Unngå ferdigpakka turistopplegg og prøv å finne ut hvordan arbeidsfolk virkelig lever i landa. Det er ikke alle

steder det er like lett å komme i kontakt med lokalbefolkninga, men gjør et forsøk — det er verdt strevet!

Likeledes er det nyttig om du leser litt om de landa du skal til før du drar. For å forstå forholda i landet, bør du ha noenlunde peiling på historia, geografien og de politiske forholda der.

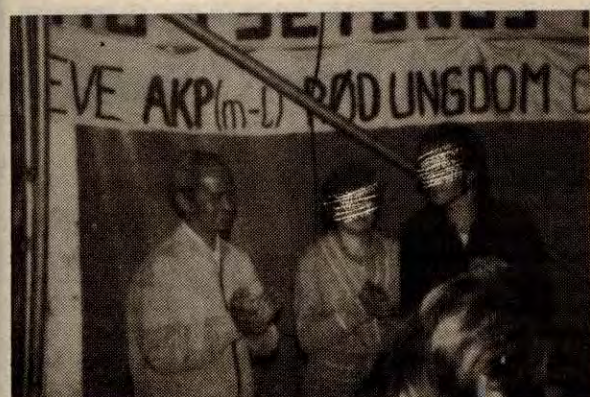
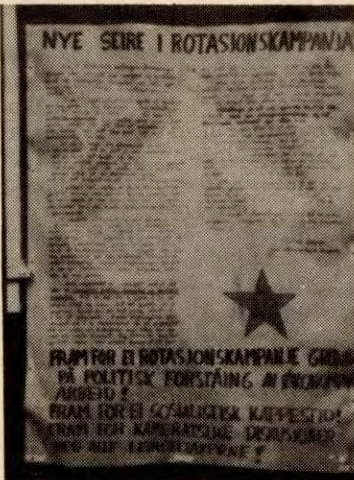
— Hvor var det billigst å reise?

— I Øst-Europa. Jeg synes det var nyttig å dra dit for å se hvor degenerert denne såkalte «sosialismen» er. Det kan være nyttige erfaringer å ha når du neste gang møter revisjonister som skravler seg varme om «sosialistiske land». Skal du til Øst-Europa må du passe på å skaffe deg visum før du reiser.

— Noen praktiske råd til slutt?

— De fleste hører det sikkert av foreldra sine før de reiser, men likevel: Vær ikke blåøyd! For folk som vil svindle er det en glanstid når tusenvis av ungdom sover i parker og på togstasjoner. Et tips er derfor å ha en egen pengebok som du syr fast et sted eller ihvertfall passer bra på. Det er ikke noe morsomt å stå i Mellomeuropa uten ett øre!

Til slutt: Har du fire ukers ferie så bruk ikke alle ukene til interrail. Billetten varer i fire uker, men du har også mulighet til å reise bare i tre uker. Av to grunner bør du legge opp en tre ukers reise. For det første er det slitsomt å være på reisefot så lenge og — det viktigste — du må ha ei uke til å dra på Rød Ungdoms sommarleir!

Sommerferie - Sommerferie - Sommerferie - Sommerferie

Finn Sjøe, redaktør av «Klassekampen»:

UNGDOM— DRA PÅ RØD UNGDOM-LEIR!

Kast bagasjen og mobiliser til Rød Ungdoms sommerleire! Dette er oppfordringa til alle unge kommunister og revolusjonær ungdom fra redaktøren av «Klassekampen», Finn Sjøe. Røde Garde har snakka med ham om hva som skal diskuteres på sommerleirene og hvorfor det er så viktig at revolusjonær ungdom drar på leirene til Rød Ungdom i sommer.

Hver eneste sommerleir siden 1967 har betydd svært mye for den nye kommunistiske bevegelsen i Norge, sier Finn Sjøe. I de første åra var det ungdomsforbundet SUF(m-l) som arrangerte leirene aleine. Mange av diskusjonene på SUF(m-l)-leirene var seinere med på å danne grunnlaget for det kommunistiske partiet, AKP(m-l).

Dannelsen av AKP(m-l) var en stor seier for den norske arbeiderklassen, men dette betyr ikke at vi skal slutte å avholde ungdomsleire! Tvert imot må vi utnytte den store muligheten til framgang som ligger i at vi kan arrangere både Rød Front-leire og Rød Ungdom-leire. Begge leirene har som mål å styrke kampen for den sosialistiske revolusjonen i Norge, men ingen av dem kan erstatte hverandre. Vi har felles mål, men det sier seg sjøl at problemene må løses på forskjellig vis blant garvede klassekjempere og ungdom stort sett fra 14 til 20 år.

BORGERSKAPET FRYKTER UNGDOMMEN

— På LO-kongressen nylig foreslo en DNA-pamp, Arvid Jacobsen, å øke LO's bevilgninger til AUF fra 100 000 til 1/2 million kroner!

presenterer arbeiderungdommen. Vi veit at «KU» er en del av en liten, svart reaksjonær bevegelse som konsekvent saboterer arbeiderklassens kamp og som er agenter for ei aggressiv supermakt. Den revolusjonære ungdommen må svare på «KU»s sjarm-offensiv ved å plassere dem på en reservebenk vi aldri skal trekke dem inn på banen fra. Til dette trengs en revolusjonær ungdomspolitik. Rød Ungdom-leirene i år vil trekke opp en sånn riktig politikk, sier Sjøe.

UNGDOMMEN ER VIKTIG I KAMPEN MOT NAZISMEN

— Borgerskapet jobber aktivt med å gjøre ungdomsmassene til en reserve for nazismen og reaksjonen. For å demme opp for nazismen trenger arbeiderungdommen og arbeiderklassen et sterkt ungdomsforbund som når langt ut i ungdomsmassene. Hvis ikke unge kommunister og revolusjonære tar på seg denne oppgaven — hvem kan da gjøre det? «KU»? AUF? Unge Høyre? Nei, disse folka puster jo sjøl til ilden ved å slå kommunistene i hartkorn med nazistene! Dette er derfor en svært viktig kamp for de revolusjonære å drive fram, understreker Sjøe.

REIS KAMPEN PÅ SKOLENE!

— Vil skolepolitikken bli diskutert på Rød Ungdom-leirene i år?

— Ja, dette blir en viktig del av diskusjonen om revolusjonær ungdomspolitik. Spesielt på gymnasiene idag har Unge Høyre rivi til seg et sterkt grep. Kan vi tolerere at pappagutta og silkerampen «representerer» norske gymnasiaster? Nei! Unge Høyre har den posisjonen de har på skolene i dag nettopp fordi vi ikke har kommet langt nok i å utvikle en revolusjonær skolepolitikk. Dette må rettes på — får vi noen bedre sjans enn sommerleirene?

KAMP MOT IMPERIALSIMEN

— Mens supermaktene ruster til krig, sprer borgerskapet i øst og vest kilometervis med avisartikler om «avspenning og fred». Vi kan ikke tillate et øyeblikk at de falske «kommunistene», AUF og Unge Høyre når ut med sin proimperialistiske propaganda. Disse reaksjonære prøver å innbille folk at ungdommen ikke er interessert i verden omkring dem og at tendensen i dag er internasjonalt «samarbeid og avspenning». Vi veit at ungdommen er interessert i verdenssituasjonen og vil ta kampen opp mot imperialismen. Husk den store bevegelse i ungdomsmassene mot USA-

imperialismens krig i Vietnam. Vi veit at supermaktene ruster til krig.

Norsk ungdom har stolte tradisjoner å ta vare på i kampen mot imperialistiske kriger og fascismen. I 1944 lå 44 000 arbeider- og bondeungdom på skauen parat til å starte den væpna kampen mot okkupantene. Borgerskapet klarte å hindre denne kampen, men vi skal aldri glemme disse ungdommene. Vi skal føre arven fra dem videre.

KAST BAGASJEN, SETT I GANG!

— Uten et kommunistisk parti og en brei enhetsfront blir det ikke noen revolusjon i Norge. Like sikkert er det at det ikke blir noen revolusjon uten et sterkt ungdomsforbund med gode røtter i ungdomsmassene. Det er en historisk lærdom at den som har ungdommen på sin side har seieren på sin side.

Mange ungdommer har lyst til å dra på Rød Ungdom-leir. Det første som må skje er at vi kaster bagasjen og begynner å mobilisere til disse leirene. Hovedstyrken i revolusjonsarmeen kommer til å være ungdom. Hvor ligger kildene til revolusjonen? Ikke minst i de store ungdomsmassene. Tørker disse kildene ut blir det ingen revolusjon! Det er derfor også det beste håndslaget også for å styrke partiet at ungdommen mobiliserer til Rød Ungdom-leirene, slutter Finn Sjøe.

Røde Sommerleire i 10 år!

I 1977 er det 10. året på rad at den marxist-leninistiske bevegelsen i Norge arrangerer sommerleire. Sommerleirene har spilt en stor rolle i den norske marxist-leninistiske bevegelsens historie.

I 1967 var det Sosialistisk Ungdomsforbund (SUF) som arrangerte sommerleir. SUF var da ungdomsorganisasjonen til Sosialistisk Folkeparti. På sommerleirene reiste den revolusjonære opposisjonen i SUF debatt om revolusjon i Norge, om støttearbeid til FNL i Vietnam og om skolearbeid. Det viste seg at det fantes en revolusjonær landsomfattende opposisjon mot den reaksjonære ledelsen i SF.

På sommerleiren i 1968 var det også viktige kamper mot den reformistiske, borgerlige politikken til SF-ledelsen. Bl.a. ble demokratisk sentralisme og faglig politikk diskutert. SUFs sommerleire i '67 og '68 la en viktig del av grunnlaget for at hele SUF

og store deler av SF i 1969 brøyt med den reaksjonære SF-ledelsen.

Seinere har sommerleirene til den norske marxist-leninistiske bevegelsen fortsatt å ha stor betydning og stadig større oppslutning. I 1970 var hovedtemaet masselinja og kamp mot all sekterisme, i 1971 sto kampen mot den reaksjonære Hovden-gruppa i sentrum. I de siste åra har spørsmåla om Sovjets sosialimperialisme og kampen mot supermaktene og krigsfaren vært de sentrale emnene. Disse diskusjonene har hatt meget stor betydning for den progressive bevegelsen i Norge og spilt en avgjørende rolle for kampen mot supermaktene og spesielt Sovjets sosial-imperialisme. Det felles hovedemnet på alle leirene i år, om det er mulig å føre folkekrig mot ei supermakt i Norge, er et spesielt viktig emne. Dra på Rød Ungdoms sommerleir 1977 og delta i diskusjonen!

RØD UNGDOM- LEIRENE SKAL DISKUTERE VIKTIGE UNGDOMSSAKER

— Men blir det ikke diskutert viktige saker på Rød Front-leirene?

— Jo, visst blir det det! Men kast nå blikket på hva som skjer i ungdomsmassene — f.eks. den kampen ungdommen på T-banen i Oslo reiste før 1. mai og som revolusjonær og kommunistisk ungdom var aktiv. Dette er en svært viktig kamp mot fascistisk politivold. Gjennom disse aksjonene har arbeiderungdommen løfta en flik av statens voldsapparat og plottlagt hva som skjer i skjellerene på politistasjonene. Kunne de falske «kommunistene» i «KU» reist denne kampen? Kunne re-

Begrunnelsen hans var at LO måtte ha et slagkraftig ungdomsforbund for å ta opp kampen mot m-l-bevegelsen og de revolusjonære. Jacobsens forslag illustrerer hvor mye borgerskapet er villig til å satse for å stoppe den revolusjonære ungdomsbevegelsen. Skal ikke vi ta opp denne utfordringa? Sjøe sagte! Rød Ungdom-leirene skal svare borgerskapet med å styrke den revolusjonære og kommunistiske ungdomsbevegelsen.

DE FALSKE «KOMMUNISTENE» MÅ IKKE FÅ HYKLE I FRED!

— Til LO-kongressen hadde «KU» samla inn 10 000 underskrifter som krevde arbeid til ungdommen. Vi kan ikke la disse hyklerne fritt få spre det inntrykket at de re-

LO-kongressen

LO-kongressen

Kjell Gjerseth, delegat fra Oslo Jern og Metall:

LO-kongressen er nylig avslutta. Tor Aspengren er gått av og Tor Halvorsen er blitt ny formann. Kongressen fatta en rad arbeiderfiendtlige vedtak. Røde Garde har hatt en prat med en delegat fra Oslo Jern og Metall. Kjell Gjerseth er støperiarbeider på Jøtul og var med og leda den seierrike streiken på Jøtul i fjor vinter.

— Du hadde innlegg om ungdomssaker på LO-kongressen. Hva skjedde med ungdomskravene?

— Mange lokalforeninger hadde sendt inn bra krav for ungdommen. Mange tok opp arbeidsløsheten og retten til å få arbeidsledighetstrygd sjøl om du ikke har jobba i lang tid. Avdeling 1 i Jern og Metall hadde fremma krav om nedsatt militærtjeneste til 8 mnd. og murersvennene i Bergen krevde full lønn under militærtjenesten. Alle disse krava blei oversendt sekretariatet uten realitetsbehandling.

LO-TOPPEN GODTAR YRKESFORBUD

— Hva mener du var de viktigste sakene på kongressen?

— På medlemsmøtet som valgte meg og 4 andre progressive delegater, var det et massivt krav om at vi skulle ta opp spesielt tre saker; forbud av nazipartiet «Norsk Front», mot NAF's yrkesforbudkampanje og mot kombioppgjørene.

I debatten om yrkesforbudkampanja fikk LO-ledelsen demonstrert til fulle hvordan de handler i strid med grunnplanets interesser. Blant de som krevde kamp mot NAF-kampanja kan jeg nevne Drammens Bygningsarbeiderforening, Sauda Fabrikkarbeiderforening, Avd. 44 av Norsk Kjemisk i Tyssedal, Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund og Film og Teater teknisk Forening i Oslo. Sekretariatet fikk vedtatt denne innstillinga: «LO kan ikke akseptere at politisk opfatning skal forhindre at folk får ansettelse. Så lenge NAF eller andre organisasjoner holder seg innenfor

norsk lov, kan ikke LO forhindre at de gir råd til sine medlemmer» (!) Her sier LO-ledelsen at de er mot yrkesforbud, men i neste nå at de vil sitte med henda i fanget hvis ei slik kampanje er lovlig!

KONGRESSEN ÅPNA FOR NYE KOMBIOPPGJØR

— Hva sa kongressen om oppgjørsformene?

— Kravet om frie, forbundsvisse oppgjør var det kravet som sto sterkest på kongressen. Sjøl Aspengren tørte ikke ta klar stilling for kombioppgjørene. Arbeiderklassen har reist en omfattende kamp mot kombioppgjørene fordi de betyr lønnsnedslag, at de lavtlønna blir hengende enda lenger etter og fordi grunnplanet er frattatt enhver styring med oppgjøret. Nok en gang fikk LO-ledelsen demonstrert at de tjener borgerskapet og ikke arbeiderklassen. Isteden for et prinsippvedtak mot kombioppgjør, fikk sekretariatet vedtatt en innstilling som sier at oppgjøret i 1978 «helst bør foregå» forbundsvist! Dette vedtaket binder ikke ledelsen til noen verdens ting og åpner for nye kombioppgjør.

LEDELSEN MANIPULERTE VEKK KRAVET OM FORBUD AV «NORSK FRONT»

— Kravet om forbud av «Norsk Front» kom ikke opp før på slutten av kongressen. Når det endelig kom opp manipulerte ledelsen så fælt med forretningsorden at de kuppva vekk realitetsbehandling av kravet om forbud. Møteleder Lars Skytøen som sjøl er formann i et forbund som går inn for å forby nazi-

partiet, gjorde dette ved å sette to bra forslag opp mot hverandre — ett som påla LO-ledelsen å følge nøye med i hva nazistene foretar seg og ett som krevde forbud av «Norsk Front».

Den udemokratiske møteledelsen kunne imidlertid ikke hindre at det blei markert en sterk motstand mot «Norsk Front» på kongressen. Spesielt minte mange eldre talere, langt inn i DNA's egne rekker, om krigen og krevde på denne bakgrunnen forbud. I alt 12 forslag til kongressen krevde forbud og av dem kom de skarpeste fra bryggearbeiderne i Oslo og stein, jord og sementarbeiderne i Bergen.

LO-TOPPEN MØTTE MOTSTAND

— Pampene møtte motstand når det skulle bevilges penger til DNA?

— Ja. Tidlig på kongressen forsøkte DNA/LO-toppen å kuppe gjennom en uttalelse som gav full støtte til DNA sammen med 700 000 kroner og blankofullmakt til sekretariatet til å gjøre det som er «nødvendig» for å sikre «A-seier -77». Sekretariatet ville ha dette vedtatt uten diskusjon (!), men protestene blei for sterke.

I debatten som fulgte fikk vi et skoleeksempel på hva opportunistisk politikk betyr. Isteden for å ta et kraftig oppgjør med at DNA benytter fagbevegelsen som mjølkeku, syntes den «ansvarlige opposisjonen» i SV at 700 000 tusen til DNA var OK hvis bare SV fikk 100 000 ved siden av!

LO-TOPPEN FOR FORVERRA LIVSVILKÅR FOR ARBEIDERKLASSEN

— Flere viktige saker?

— En av de viktigste sakene i det nye handlingsprogrammet er innføringa av «begrepet livsstandard». Med dette vil LO-ledelsen si at arbeiderklassen ikke har behov for lønnsøkninger, men at vi skal få «bedre miljø» og «trives mer». Men hvordan kan miljøet for en arbeider bedre seg når pengepungen skrumper inn? «Livsstandard» er et forsøk på å forsvare forverra livsvilkår for arbeiderklassen ved å kalle det noe positivt.

ASPEGREN TRENGER KURS I FOLKESKIKK!

— Aspengren lovte å ta dere i skole — lærte dere noe av ham?

— Ingenting av han nei — annet enn at han har et desperat behov for å gå på

LO-toppen mot grunnplanskrava

skole i vanlig folkeskikk. Han opptrådte så pøbelaktig på kongressen at reaksjonene var sterke langt inn i DNA-rekkene. Et av de groveste utslaga kom da han angreip oss fra Oslo Jern og Metall med et bibelsitat: «Fader forlat dem, thi de vet ikke hva de gjør!» Odd Kapstad fra Norsk Kommuneforbund greip ordet og sa det måtte være grenser for arroganse og usaklighet. Aspengrens svar var at Kapstads innlegg ikke hørte hjemme på en LO-kongress! Når Kapstad da spurte hvor han skulle sagt det, brølte Aspengren fra talerstolen at Kapstad burde holdt seg nede på plassen sin!

Et par dager seinere forlangte en delegat at Aspengren skulle beklage sin oppførsel. Aspengren svarte da at han ikke skjønnte hva han blei angrepet for, men at han hadde respekt for kristne kamerater i salen!

Vi fikk imidlertid bekrefte at LO-ledelsen benytter alle

skitne tricks for å gå imot grunnplanet. Min oppfordring er derfor at de lokale forslaga må følges opp hos dem som har stilt forslaga. Kampen for dem må så føres mot arbeidskjøperne og LO-ledelsen.

SV/«NKP» KRØYP FOR LO-LEDELSEN

— Hva med SV/«NKP»s rolle på kongressen?

— De hadde fra første stund av verdens dårligste grunn for å krype for LO-ledelsen. — De var «redd for å bli slått i hartkorn med m'erne fra Oslo Jern og Metall. I virkeligheten var de redd for å reise de lokale kravene — det var jo det vi gjorde! De avslørte seg som innbitte samarbeidsfolk — derfor tok de ikke opp kampen mot sosialdemokratene. Grunnen til at de ikke ville bli slått i hartkorn med oss er at de ikke har noe til felles med kamplinja i fagbevegelsen. Jeg tror mange SV'ere ville vært flau om de hadde

vært tilstede da partimedlemmene deltok i stående applaus for Aspengren!

— Fikk pampene noe konkret uttrykk på kongressen?

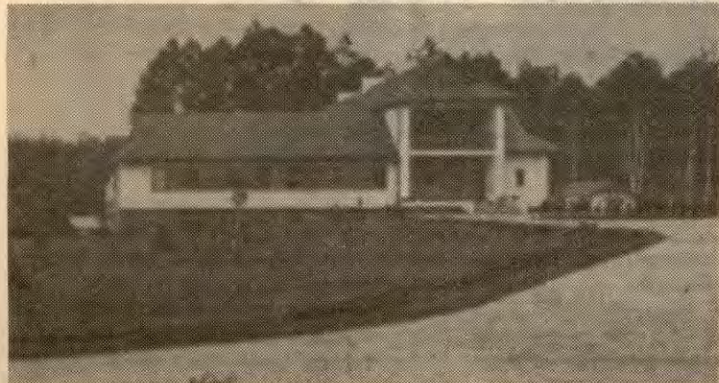
— Om det fikk! Da vi kom første dagen fikk hver delegat utlevert ei flott skinnmappe med bøker og annet unødvendig materiell til flere hundre kroner. Seinere var det helaften på operaen og omfattende smøring under hele kongressen. Kontigntenga forsvant ut i sløseri og den «livsstandard» LO-toppen tillater seg å ha. Den er i seg sjøl det beste bevis på at pampene ønsker egne fordeler og et passivt grunnplan. Som en demonstrasjon mot denne politikken deltok vi fra Oslo Jern og Metall ikke i noen festligheter vi sjøl ikke fikk betale for og leverte tilbake skinnmappene, sluttet støperiarbeider Kjell Gjerseth.

Polens Kommunistiske Parti - Det illegale partiet til arbeidarklassen

Innafor det revisjonistiske Polens Arbeiderparti var det ein lang kamp mellom revolusjonære og revisjonistar. Det vart etterkvart klart at det ikkje var nokon annan veg enn å danne eit nytt kommunistisk parti.

Den 4. desember 1965 vart det nye Polens Kommunistiske Parti danna. Partiet la særleg vekt på å lære arbeidarklassen å skilje mellom Gomulka og seinare Giereks borgarlege diktatur og proletariatet sitt diktatur. Hovedpunktet i propagandaen er proletariatet sitt diktatur og kordan det skal gjenerobrast.

Gierek-klikken freista i 1970 og 1976 å setje prisane kolossalt opp. Sjølv har han ikkje det spor problem med prisane. Her er eit av husa hans.

OPPRØRET I 1970

I desember 1970 var det store oppreistar i Polen. Denne oppreisten hadde ein revolusjonær karakter. Arbeidarane demonstrerte i gatene og sang Internasjonalen. Og dei sette fyr på dei revisjonistiske partikontora.

Gnisten til denne oppreisten var ikkje berre den prisaukinga som dei revisjonistiske styresmaktene hadde lansert, men òg heile det revisjonistiske partiet og landet sin politiske degenerasjon. Under oppreistane vart det bygt revolusjonære arbeidarkomitear. Ein slik

revolusjonær komite tok makta i Szczecin og leia oppstanden i byen der meir enn 12 000 tok del.

Oppstanden breia seg over heile landet. På ein traktorfabrikk i Warszawa gikk 23 000 arbeidrarar til sit-down streik.

I desse aksjonane tok medlemmane i Polens Kommunistiske Parti aktiv del.

JUNI 1976 - NYE ARBEIDAROPPREISTAR

I juni 1976 freista Gierek-regimet å setje i verk prisaukar på opptil 100% på matvarer. Svaret kom kontant frå arbeidarklassen: oppreist og streik!

Czerwony Sztandar, avisa til Polens Kommunistiske Parti, skriv i juli 1976: «Det var Gierek-klikken som kasta fram utfordringa, og Gierek-klikken må følgeleg ta det fulle ansvaret for hendigane 25. juni. Ljåen slo mot stein. Mot å gje prisane fri svara proletariatet med å stengje fabrikkane. Denne innbitte antagonismen kan berre løysast med skjerpa klassekamp, og ikkje med borgarleg lureri som går på «konsultasjonar», «demokrati» eller «patriotisme».

Det var den store traktorfabrikken «Ursus» som tok initiativet til streik i Warszawa. Streika breia seg til alle større fabrikkar i hovudstaden innafor tungindustrien, maskinindustrien, elektronindustrien og våpenindustrien.

Streika breia seg raskt over heile Polen.

Ein plass merka seg særst ut: arbeidrarane på General Walter Våpenfabrikk i Radom. Her gikk arbeidrarane ut i gatene medan dei sang Internasjonalen og bar revolusjonære transparentar. Dette resulterte i generalstreik i byen. Det vart reist barrikadar og folk gikk til motangrep når politiet rasa mot dei. Slagordet «Ned med PZPR-forrædernes parti» (revisjonistpartiet) vart heist. Bygninga til det revisjonistiske PZPR vart satt i eld og bilar som høyrte til det lokale borgarskapet vart satt i brann.

«Men denne «langfredagen» for Gierek-klikken kan ingen slette ut av polsk arbeidarrørsle si historie.

POLENS ARBEIDERE REISER SEG er namnet på ei bok som kjem på forlaget Oktober om ikkje lang tid. Boka inneheld

artiklar frå Czerwony Sztandar, avisa til Polens kommunistiske Parti. Artiklane er om kampen for gjenreisninga av partiet i

Polen og kampen for å styrte det revisjonistiske borgarskapet sitt diktatur og gjennopprette proletariatet sitt diktatur.

Det var ein dag med ein stor og raskt vunne siger for det heltemodige proletariatet», skriv Czerwony Sztandar då Gierek måtte tilbakekalle dei prisstigningane han hadde proklamert.

Etter oppreistane freista Gierek-klikken å halde «massemøter» som skulle fordømme arbeidrarane sine aksjonar. Borgarmestaren i Radom stod opp på eit møte på stadionen og kalte arbeidrarane bandittar og bråkmakarar, og han lova at alle skulle få den straffa dei fortente.

Czerwony Sztandar skriv at den første oppgava innbyggjarane i Radom har er å kjøre denne knehøna ut av byen på ei trillebår!

I ei erklæring frå Sentralkomiteen i Polens Kommunistiske Parti frå 26. juni 1976 heiter det mellom anna: «Vern leiarane og organisatorane dykkar på ein revolusjonær måte, med alle krefter og alle middel, legale og illegale — medrekna organisering av streikar og demonstrasjonar. På åtak frå dei kontrarevolusjonære må proletariatet svare med

dobbelt motåtak. I alle fabrikkar må de opprette illegale revolusjonskomitear». Og vidare: «Arbeidarar! Organiser dykk politisk i det illegale PKP og KZMP (ungdomsforbundet), fordi når det polske proletariatet er organisert i sitt revolusjonære parti er det ikkje berre i stand til å vinne siger i eit oppgjær med den revisjonistiske kontrarevolusjonen, men og å vinne endeleg siger over borgarskapet sitt diktatur og ta heile makta i sine egne hender.»

Nye oppreistar mot Gierek-regimet i Polen!

Stanislaw Pyjas studerte filosofi i den gamle universitetsbyen Krakow.

Lørdag 7. mai vart Pyjas funnen død i ein oppgang i ein gård han ikkje var kjent. Offisielt har det vore sagt at Pyjas har ramlad ned trappe i fylla. Obduksjon har synt at Pyjas døde av slag, og ikkje skader vanlege ved fall.

Pyjas var ein intellektuell opposisjonell. Saman med ein annan student, Lesław Naleska organiserte Pyjas ei underskriftsliste for at parlamentet i Warszawa skulle setje ned ein kommisjon til undersøking av forfølginga av dei arbeidrarane som var med på oppreistane i Ursus og Radom i fjor sommar.

1250 studentar i Warszawa, Gdansk og Lublin har underskrive på liknande opprop tidlegare sist månad. Dei to studentane samla 517 underskrifter.

Det kom fleire truselbrev

Under opprøret i 1970 reiste arbeiderklassen i Polen slagord mot dei revisjonistiske makthavarane og Internasjonalen vart sunge i gatene.

til dei to som starta underskriftslista i Krakow. Så vart Stanislaw Pyjas funnen død.

Drapet på Pyjas skapte store protestar. Meir enn 5 000 demonstrantar tok del i ein protestmarsj då Pyjas vart begravd. Det var eit møte på den gamle kongeborga Wawel med 10 000 til stades. Her fastslo representantar frå studentane at det dreia seg om eit politisk mord. Vidare vart det protestert mot den offisielle studentorganisasjonen SZSP. Denne organisasjonen er ikkje representativ for studentane. Ein ny organisasjon er under danning, vart det sagt.

På møtet på kongeborga Wawel vart det og sagt klart frå om at studentane slutta opp om Arbeidarane sin Forsvarskomite, og studentane protesterte mot politiet si framferd ved streikane i Ursus og Radom i juni i fjor.

Arbeidarane sin forsvarskomite i Polen

I juni 1976 var det store arbeidroppreistar i Polen. Etter oppreistane vart fleire arbeidrarar arrestert og dømt til fengselsstraffer. Dette vart møtt med nye demonstrasjonar. Seinare har arbeidrarar vorte sparka frå jobbane sine, fengsla og torturert.

Ei gruppe intellektuelle starta ein komite til forsvar av dei arbeidrarane som vart forfulgt av det revisjonistiske Gierek-regimet.

Kring den kjerna som er Arbeidarane sin Forsvarskomite er det fleire hundre aktive sympatisørar. Om kjerna skulle verte arrestert står det nye folk klare til å ta over.

Komiteen krev eit betingelseslaust amnesti for dei arbeidrarane som vart fengsla, og den krev at alle skal få att arbeidet sitt med

dei same arbeidstilhøva og same løna dei hadde før juni 1976.

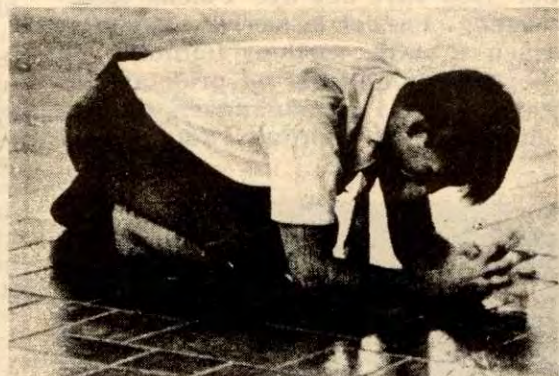
Vidare krev komiteen at alle dei som var ansvarlege for åtaka på arbeidrarane skal stillast til ansvar og straffast. Komiteen oppmodar til å samle inn pengar og å spreie dei kommunikea som vert laga. Dessutan vert folk oppmoda til å samle inn nye informasjonar. Dei pengane som vert samla inn går til dei arbeidrarane som har vorte sparka. Dei rettsakene som har vore er og dyre, og det trengs pengar til å dekkje kostnadane.

Arbeidarane sin Forsvarskomite er ein stor torn i auga til den revisjonistiske Gierek-klikken. Komite-medlemmar og sympatisørar vert stadig forfulgt av politiet, og det er ofte husundersøkingar og arrestasjonar.

Moon-sektens budskap: Verden trenger Gud, penger og antikommunisme

De siste åra har ei religiøs sekt som kaller seg «Den forente familie» trappa opp den reaksjonære propagandaflommen. Denn sekta er et direkte redskap for det sør-koreanske CIA, og lederen for sekten, «pastor» Moon, er en storkapitalist som driver kriminell virksomhet. Røde Garde avslører i denne artikkelen Moon-sektens virksomhet.

«Pastor» Sun Myung Moon blei født i Korea før landet blei delt og er nå 57 år gammel. I 1948 blei han arrestert i Korea og dømt for seksualforbrytelser. Sju år seinere (etter at Jesus hadde åpenbart seg for han på et fjell!) grunnla han den nåværende sekten. Da blei han igjen beskyldt for seksualforbrytelser fordi han krevde at unge jenter måtte gå til sengs med han i en «renselsesprosess» for å bli med i sekten.

I 1973 kom Moon til USA og innstallerte seg med familien i en 25-roms villa nord for New York. Noe av det første Moon gjorde i USA var å organisere en storstilt annonsekampanje mot at president Nixon skulle gå av etter Watergate-skandalen. I annonsene het det bl.a. «Gud har valgt Nixon til å bli president og derfor er det bare Gud som kan avskjedige han!»

I forbindelse med USAs 200-årsjubileum i fjor brukte Moon-sekten mer enn 6 millioner kroner på et arrangement på «Yankee Stadium» under slagordet «Gud velsigne Amerika».

MOON TJENER SEG SØKKRIK SOM KAPITALIST

Moon-sekten har hovedkvarteret sitt utafor New York. På et sted som heter Barrytown ligger deres slottslignende bygning som de kjøpte for ca 40 millioner kr. Nylig kjøpte Moon-sekten også hotell New Yorker for vel 30 mill. kr. I tillegg har de en svær kontorbygning på 43. gate der de drar folk inn på «forelesninger». I USA anslås Moon-sektens inntekter til ca 60 mill. kr. i året, og de opplyser sjøl at de har kontakter i 123 land. Det anslås at sekten er god for 75 millioner dollar!

HVOR KOMMER PENGENE FRA?

Mye kommer fra kapitalister som støtter Moon-sekten, og i USA er dette ikke få. Moon har etablert gode kontakter med en rekke senatorer og kongressmenn som utgjør ei aktiv støtte for den fascistiske diktatoren Pak Jung Hi i Sør-Korea.

Videre utnytter Moon sine tilhengere grovt.

Medlemmer av sekten jobber for «budskapet» på heltid og driver bl.a. med salg av varer for Moons fabrikker. I USA kan du bl.a. få kjøpt «Moon-kjeks» av «profetene».

Men viktigere enn dette er Moons kontakter med det sør-koreanske CIA. Donald Fraser, som har leda en undersøkelses-

kommisjon i USA, hevder bestemt at de har beviser for at Moon-sekten finansieres av det sør-koreanske CIA som er en fascistisk terror- og etterretningsorganisasjon.

I juni i fjor innrømte Moon i et intervju med «Newsweek» at hans industrier i Sør-Korea bl.a. framstilte våpen og våpen-

delar til «forsvaret» i Sør-Korea.

MOON-SEKTEN SITT «BUDSKAP»

De som tror at sekten bare driver med allmenn forkynnelser tar altså feil. Men ikke nok med dette, bevegelsen er fanatisk anti-kommunistisk, og Moon sjøl er f.eks. leder for denn«Internasjonale føderasjonen for seier over kommunismen» som er en fascistisk indoktrinerings-skole for statsansatte i Sør-Korea.

Lederen for Moon-sekten i Sverige, Friedhilde Bächler (importert fra Vest-Tyskland for å «misjonere») sier i et intervju at hun godt kan forstå at det finnes politiske fanger i Sør-Korea. Videre at fengslene ikke engang oppfyller FNs minimunskrav gjør ingenting fordi i «Sør-Korea må fangene behandles sånn»!

MOON – EN INTER- NASJONAL FASCISTAGENT

Moon er en aktiv og bevisst agent for Sør-Korea – et av de fascistland i

verden i dag der undertrykkelsen er hardest. Pak Jung Hi sin makt hviler på terror innad og støtte fra USA-imperialismen, og det er et regime som blei oppretta etter Korea-krigen i begynnelsen av 50-åra. Moon-sekten er et redskap for fascistene og mordere av verste slag som driver daglige provokasjoner mot den sosialistiske folke-republikken Korea i nord.

Moon-sektens «forkynnelsesarbeid» bør lære oss en del både om fascistenes metoder og religionens reaksjonære rolle.

Det finnes allerede en liten falang av Moon-sekten i Norge. De vil i likhet med tidligere kvakksalverbevegelser forsøke å lulle ungdommen inn i religiøse villfarelser for å hindre at ungdommen gjennomskuer råtten skapen og blir revolusjonære. Moon-sekten er en spesielt farlig variant av religionen fordi den er et erklært redskap for fascismen og USA-imperialismen. Derfor må progressiv ungdom avvise alle framstøt fra Moon-sekten i Norge!

Ung amatørlyriker til Røde Garde:

røde garde
korrespondent

«Smått med ytringsfriheten i NRK!»

Bli RG-korrespondent!

Intervjuet over er laget av en korrespondent – et flott initiativ! Vi vil benytte sjansen til å oppfordre mange fler til å bli RG-korrespondenter.

Hva betyr det ikke for ei «levende» avis å få mange sånne artikler? Redaksjonen kan ikke dekke alle store og små steder i landet. Den eneste måten RG's lesere kan få greie på hva som skjer på ditt hjemsted, skole eller arbeidsplass er at du gir oss et tips! Innlegget behøver ikke være så «proft» som intervjuet med jenta som skriver dikt (redaksjonen fikk fiks ferdig intervju, tegning og dikt!) – husk bare å send oss noen ord når det skjer noe på plassen din!

KURS FOR RG- KORRESPONDENTER PÅ SOMMERLEIRENE

Du som skal på Rød Ungdoms sommerleire i år får en fin sjans til å få hjelp for du begynner å skrive til oss. På alle leirene vil det nemlig bli avholdt et kurs for de som ønsker å bli korrespondenter og for alle som allerede er det. Du vil bl.a. få tips om hva slags stoff vi ønsker, hvor langt du skal skrive, litt om skrivestilen, om det politiske innholdet og om betydninga av kommunistisk ungdoms-propaganda.

Meld deg på sommerleir og delta på kursene for korrespondentene. Fram for Røde Garde!

For ei tid siden hadde Bokklubben en lyrikkonkurranse. Det kom inn 3000 dikt fra ungdom over hele landet. Noen av de unge dikterne blei intervjuet i et program i NRK. En av dem var Kamilla og RG har tatt en prat med henne.

— Hva ble du spurt om i NRK-intervjuet?

— Spørsmålene var av typen er det vanskelig å leve, er du redd livet osv. Til dette mente jeg at det er vanskelig å leve så lenge det finnes undertrykking, men at livet ikke er noe å være redd for, for jo mørkere framtida ser ut jo flere folk får øynene opp og ser at de sjøl må gjøre noe for å forandre det de mener er galt. Jeg snakket om at det er et råtten fascist-diktatur i Chile og at et hvitt mindretall i Azania (Sør-Afrika) undertrykker

et stort, svart flertall.

— Jeg hørte programmet, men ikke et ord om hverken Chile eller Azania?

— Nei, alt jeg sa om konkret undertrykking hadde de sensurert vekk! Gjett om jeg blei forbanna! Jeg vil skrive om virkeligheten slik den er, men det blir tydeligvis ikke tålt i NRK.

— NRK vil vel hevde at de sensurerte vekk av rene tidshensyn?

— Ja, det kan de jo bare gjøre. Men jeg tror ikke det er noen tilfeldighet at de kutta ut akkurat det jeg sa om undertrykkinga. Nei, møtet med NRK viste at det er dårlig stelt med den ytringsfriheten vi stadig får høre at vi har.

RG-korrespondent,
Tromsø

Chile er bare et eksempel blant mange på land der fascismen har kastet masken og viser sitt djevelske ansikt. der fengslene er templer som skal lære deg å tilbede den nye guden

der grøftene er de rettferdighets gravsted der Himmelen er håpet om seier der en klosset malt R på en husvegg er vakrere enn en hage med roser.

«Kamilla»

rode garde

rode garde
korrespondent

Kamp mot borgerlig indoktrinering i skolen

Vi skoleelever får stadig vekk høre at undervisningen er fri for borgerlig indoktrinering. Når skoleelever klager over den reaksjonære ideologien som kommer fram i lærebøkene, så blir vi avleid med at dette bare er vass. Det er nemlig en egen komite som skal godkjenne lærebøkene, blir det sagt, og da kan ikke slikt skje. Vel — saken er at det skjer. Hver dag, hele året rundt blir borgerskapets interesser framstilt som det arbeidende folkets interesser.

Spesielt i faget samfunnsfag er det ille. I en bok vi bruker; SYSTEMER (av Mjeldheim, Lien, Nordland og Holden — til 3. klasse på gymnaset) står det under avsnittet om bedriftene og inflasjon (s. 176): «Det kan også diskuteres om bedriftene er helhjertede mot-

standere av inflasjon. I avsnittet om inntekter nevnte vi at bedriftene ikke altfor motstrebende går med på store lønnsforhøyelser ved lønnsoppgjørene. De (bedriftene, min anm.) medvirker dessuten til den store lønns- glidningen i de seinere åra.»

Forfatteren Leif Lien tør der andre tier. Her blir vi altså servert følgende påstander: 1) Arbeidernes lønnskrav er den egentlige årsaken til inflasjon, 2) Bedriftsherrene er interessert i at arbeiderne stiller høye lønnskrav og at de samme arbeidskjøperne villig går med på lønnskravene. For det første — det er ikke arbeidernes lønnskrav som skaper inflasjon. Var det slik ville faktisk prisene gått kraftig ned i de siste åra, tariffoppgjørene har jo betydd reallønnsnedslag for de fleste. Men dette

bryr selvsagt ikke sosialøkonom Lien seg om. Påstanden om at bedriftseierne legger seg på tygg for arbeidsfolks lønnskrav er både falsk og frekk på samme tid. Jeg ville anbefale Leif Lien å ta seg en tur til Linjegodsarbeiderne på Alnabru og spørre dem hva de mener om påstanden.

Dette er et eksempel fra ei bok som brukes av titusenvis av gymnasiaster hvert år. Og eksempelet er representativt for resten av boka. Det snakkes om hvordan streiker ødelegger for samfunnet og hvorfor det er så bra med klassesamarbeid. Slike bøker kan vi ikke tie ihjel. Vi må diskutere dem i klassene og kreve propagandaen for borgerskapets diktatur ut av skolebøkene!

Leser, Bodø

AUF i Saltdal - borgarane sin organisasjon

rode garde
korrespondent

Her i Saltdal har vi den seinare tida fått sjå det sanne andletet til AUF, og vi vil gjerne gje nokre døme på metodane dei brukar.

Ei tid for 1. mai arrangerte Faglig 1. mai front ope møte for å diskutere parolane til toget. Her stilte 5 AUF'ere opp og i løpet av diskusjonen vart dei fleire ganger bedne om å uttale seg — noko dei nekta å gje — «dei var ikkje komen for å diskutere med m-l». Derimot rykte ein av dei ut i lokalavisa etterpå og angreip og sverta Faglig 1. mai front anonymt og serverte kommunisthets av verste sort. Faglig 1. mai front-aktivistane

vart til dømes skulda for å vere plassert på skular og arbeidsplassar av AKP!

Faglig 1. mai front sende og i tida for 1. mai skriftleg innbyding til eit ope konfrontasjonsmøte til mellom anna AUF, der 1. mai skulle diskutere. Denne innbydinga gadd ikkje ein gong AUF svare på.

Dagen for 1. mai traff vi AUF'arane på stand der dei delte ut flygeblad med parolane sine — forøvrig offentliggjort for fyrste gang(!). Ei av desse parolane lydde slik: «Stans undergravinga av fagbevegelsen!» Eg spurde dei kva dei meinte med denne parola, men fekk ikkje noko skikkeleg svar.

Dette gjorde meg irritert, og det tok dei som eit teikn på at parola var mynta på meg — sidan eg hadde følt meg troffe! Måkan til grunngjeving for ei parole!

Ei anna parole lød: «Nei til AKP's forsøk på yrkesforbod!» Denne parola mener vi slår den fyrstnemnde ihjel. «Feidem-ut»-kampanja til Aspengren støtter dei openbart. Dessutan var han som bar denne parola i Samorg-toget ein av dei mest ivrige til å filme deltakarane i Faglig 1. mai front sitt tog.

Så her har vi gode døme på korleis AUF fungerer i praksis og kva slags klasse deitener.

RG-korrespondent

Dommen mot knivstikkaren:

Freistnad på reinvasking av nazi-provokator

Bildet: Knivstikkaren Øivind Lorentzen

Øivind Lorentzen, nynazist, antikommunist og knivstikker, har vore oppe for retten. I haust flaug han rundt i gatene i Bodø på klappjakt etter kommunistar og progressive. Ein av dei han støytta på vart spurt om han var kommunist. Guten svarte at det hadde ikkje han noko med. Øivind Lorentzen, likte ikkje svaret og ropte ut «jeg skal drepe deg og alle kommunister», så stakk han kniven i guten. Ni knivstikk fekk han i kroppen og det var eit hell at han overlevde.

No i mai var denne saka oppe i lagmannsretten i Bodø. Lorentzen vart tiltalt etter § 239, 1. ledd i straffeloven, som omhandler «legemsbeskadigelse», på trass i at han med fullt overlegg ga ein gut fleire livsfarlege knivstikk.

Lorentzen sa sag straffeskuldig, men hevda at

han hadde handla i «sjølforsvar» etter å ha blitt «provosert» og tatt kvelertak på av den nedstukkne. Det var slik Lorentzen sin forsvarar la fram saka, det var forståeleg at Lorentzen handla som han gjorde slik som han hadde vorte «provosert»!

Forsvararen var forøvrig den same som nazilektoren Hoaas hadde då hans sak var oppe for retten. Lorentzen vart rett nok dømd, 8 månaders ubetinga fengsel og han må betale ei bot på 10 000 kr. til offeret for knivstikkinga. Dommen kunne ikkje ha vore mildare utan å ha reist ein storm av protestar. At retten helst ønska å frikjenne han og reinvaske naziprovokatoren, kjem m.a. fram i domspremissane: beklaging over personforfylginga som Lorentzen er vorten utsett for, påpeiking av hans vanske-

Ungdomsskole i Mosjøen:

rode garde
korrespondent

«Knebling av elevrådet»

Her på Finnbrauten Ungdomsskole mangler elevene de mest elementære demokratiske rettigheter. Vi får ikke lov til å henge opp det vi vil på oppslagstavla vår, og elevrådet har i praksis ikke noe å si. Et enstemmig vedtak fra elevrådet betyr null når skoleledelsen er uenig. Et eksempel som viser dette:

For 8. mars fikk elevrådet et brev fra 8. mars komiteen i byen. De oppfordra oss til å danne grupper ved skolen. Dette ble diskutert i elevrådet, og det ble laget et skriv som skulle sendes til klasserådene til endelig vurdering. Men dette skrevet ble

stoppet av noen få reaksjonære lærere og rektor. Begrunnelsen var at sjølbestemt abort var en sak med mange sider og mye følelse!!

Elevrådet reagerte skarpt på dette. I følge mønsterplanen er det lov å diskutere kvinnesaksprosmåli skolen.

Men på tross av denne kneblinga av elevrådet kom skrevet ut til elevene. Det ble laga løpeseddel av det, og der ble kneblinga av elevrådet også tatt opp.

Etter utdelinga av løpeseddelen ble elevrådsformannen kalla inn på rektors kontor. En sint og opphissa rektor kjørte ut

mot elevrådsformannen og sa at han aleine sto bak løpeseddelen. Elevrådsformannen skulle i følge rektor ha lurt de andre i elevrådet med på å lage løpeseddelen. Rektor sa videre at det var visse politiske grupperinger som stod bak løpeseddelen, ikke elevrådet. Og ugraset innafor elevrådet skulle nok rektor få rensket ut, og han skulle greie å få elevrådet på rette veier!!

Elevrådet reagerte spontant da episoden på rektors kontor ble tatt opp. Hele elevrådet stod bak løpeseddelen. Dette ble påpekt i et skriv til lærerråd, der også rektors hetsing mot

elevrådsformannen ble kritisert.

Rektor ga seg likevel ikke. Han sendte et skriv til alle klasserådene der han sa at elevrådsformannen og hans meningsfeller innafor elevrådet prøvde å utnytte elevrådet.

Men rektor laget ris til egen bak. Reaksjonen fra klassene var klar, det var galt å trekke fram elevrådsformannen i ei sak der hele elevrådet stod samlet bak.

På nytt ble det sendt brev til lærerråd. Likevel behandlet de ikke vår sak, rektor og førstelærer stoppa diskusjonen fordi saken hadde så lite betydning!

Men denne saken har nok en gang vist oss hvor lite elevrådet har å si i praksis. Når skoleledelsen er uenig med elevrådet har elevrådet null myndighet. Men vi ungdomsskoleelever vil fortsette å kjempe for våre demokratiske rettigheter. Og vi oppfordrer andre ungdomsskoleelever til å gjøre det samme. Vi oppfordrer også andre elever i kamp til å skrive til og bruke Røde Garde.

Hilsen elever fra Finnbrauten Ungdomsskole

AUF med møte uten folk

rode garde
korrespondent

For ei tid sidan vart det organisert AUF-lag på Karmøy i stor stil. Tidlegare var det berre eit lag i Kopervik, men etter ei tid var det lag i Skudneshavn, Åkra og Avaldsnes.

Rett etter 1. mai gjekk eg på eit møte som desse AUF-laga skipa til i

Kopervik om «Kva er galt med streik?» Møtet skulle ha panel frå fagforeninga og bedriftsleiinga på Alnor. Eg trudde eg skulle få høve til å spørja AUF ut litt om streikebrytarverksemda til AUF under Champignonstreiken. Det fekk eg ikkje høve til. Det var

tydeleg at det ikkje var mykje igjen av AUF-laga på Karmøy. På møtet stilte det nemleg berre 6 folk frå fagforeningsstyret på Alnor og 4 medlemmar i AUF! Det vart ingenting av møtet.

RG-korrespondent, Haugesund

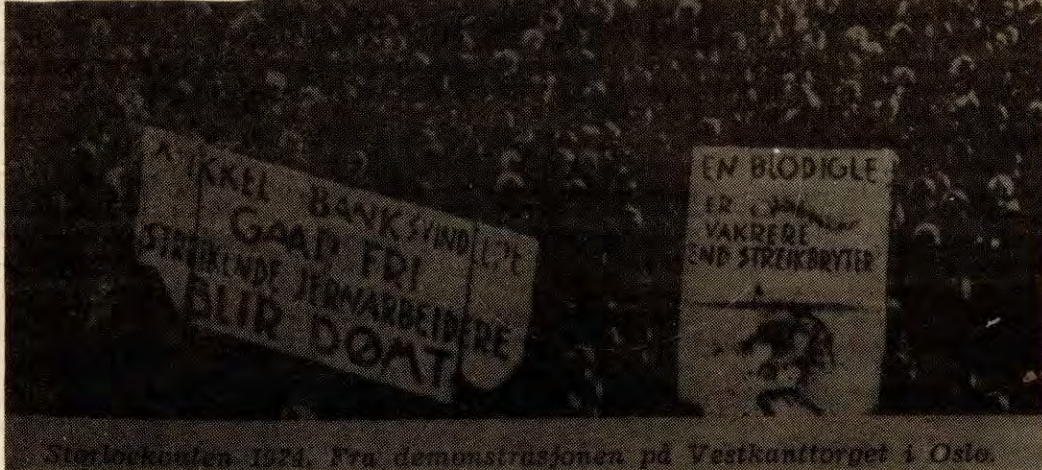
«Streik» - blinkskudd fra MAI midt i fleisen på alle reaksjonære arbeiderfiender

Streikvåpenet er temaet på den nyeste plata fra MAI. Det har blitt ei flott plate. Her er erfaringer arbeiderklassen har vunnet gjennom streiker — i kamp mot streikebryteri, politi og militær — i gammel og ny tid og i flere land. Arbeiderklassens fiender — åpne reaksjonære såvel som de falske «arbeidervennene» i SV, «NKP» og DNA får sitt pass påskrevet i klare og utvetydige ordelag. Politisk sett er denne plata av det aller beste plateselskapet MAI har gitt ut.

Streikstøttebevegelsen har fått sin sang i «Streikstøttesang» som allerede har blitt mye brukt rundt om i landet.

Blant flere viser som tar kontant kamp mot streikebryteriet kan vi nevne «Casey Jones». Denne gamle visa fra USA, er den mest kjente nidvisa mot streikebryteriet i verden. Det er ei morsom og sviende historie om arbeidernes kontante kamp mot de råtne streikebryterne. Casey Jones blir ekspedert av arbeiderne først fra levende live til himmelen og siden til helvetes pinsler «der sånne folk hører heime».

De viktige streikene de siste åra i skarp kamp bl.a. mot statens voldsapparat, politiet, blir hedra i

Storlockouten 1924. Fra demonstrasjonen på Vestkanttorget i Oslo.

«En blodigle er vakrere enn en streikebryter» står det på plakaten.

Den blei båret i en demonstrasjon på Vestkanttorget i Oslo under stor-

lockouten i 1924.

«Hustadsangen», «Vi husker Menstadslaget» om Linjegosstreika og «Svartfoten på Brygga».

Flere sanger tar et oppgjør med pampevesen og arbeideraristokrater, f.eks. «Tor i Korridor» ei nidvise til Tor Aspengren i forbindelse med 60-års dagen.

Plata har også med gamle streikesanger fra inn og utland f.eks. fra Spania.

Musikken på plata er også av beste merke. Her er feiende melodier, basert på folkemusikk og progressive tradisjoner. Ei rekke av visene egner seg utmerket til allsang og denne plata bør bli spredd bredt ut i fagforeninger og streikstøtte komiteer, så mange kan få bruke sangene.

Deltagerne på plata, gruppene «Almenningen», «Reis Kjerringa», «Yenan», «Egne Krefter» og «Un-

derbruket», gjør alle en flott innsats. Her er det spillelede, glød og militant stil.

I det hele tatt er dette ei av de beste platene vi har hørt på lang tid. Med denne plata og den tidligere «Ridderslag» har plateselskapet MAI tatt svære skritt framover, «Streik» vil uten tvil skaffe selskapet mange nye venner, om vi alle hjelper til med å få spredd plata.

Ungdomsbok fra Sivle forlag:

Lat ikkje nokon seie du er dum

Dette er ei av dei viktige oppmodingane i boka «Vi må gjere noko, Hans!» av Bodil Ekre. Hovudpersonen, 12-åringen Hans, er overtydd om at han er dum. Ikkje går det bra på skulen — ikkje lærer han noko vettugt der heller, tykkjer han — og ikkje er han god til å sparke fotball heller. Og alle som fell utafor samfunnet, far hans som drikk, folk som ikkje får jobb eller ein plass å bu, det gjer dei jo av di dei er dumme?

Etterkvart lærer Hans noko anna, han kjem i

kontakt med den kommunistiske rørsle gjenom ein ny gut i klassen, han blir med på aksjon mot «Green Berets» ein film som forherligar USA-imperialismens åtakskrig mot Vietnam, han ser korleis fabrikkene på staden sparkar folk og korleis dei byrjar reise seg mot rasjonaliseringa.

Boka er full av kvardag — både problem og gleder — slik røyndommen er for dei fleste ungdomar i Noreg, sjøl om Hans er av dei som vert ramma ekstra hardt. Her er ikkje noko av den kvasi-sosiale stilen som har vorten så «in» i ungdomsbøkene, ingen særleg vonde eller særskilt gode menneske som alltid går rundt og skin. Her er berre heilt vanlege folk med deira gode eigenskap: klassekjensla og evna til å reise seg mot urett og utbytting.

Her er og enkle forklaringar på viktige politiske spørsmål. Kva er kapitalisme? Kven er

venene og kven er fiendane våre? Og den viktige sanninga: Vi må aldri gje

oss over, for det nyttar å kjepe! Les boka!

Dette er ei av dei fine teikningane i boka. Bodil Ekre, «Vi må gjere noko,

Hans!» Per Sivle Forlag A/S, 107 sider, kr. 19,50.

Dronningjubileum i England - arbeidsløs ungdom demonstrerte mot Elton John!

I ar feirer dronning Elisabeth sitt 25. års jubileum på den britiske tronen. Dette skal selvfølgelig ikke passere uten festivitets med alle mulige slags prominente personer som gratulanter. Blant annet skal en del av de store popstjernene holde «veldedighetskonserter». Det var lagt opp til stor festival med bl.a. Paul McCartney og Wings, Chicago og Queen.

Nu har imidlertid McCartney meldt avbud og dratt med seg Chicago, Queen og Beach Boys i dragsuget. Arrangørene står derfor ribba tilbake med Carly Simon, Jefferson Starship og noen fa andre.

Først ut i rekka var Elton John som i begynnelsen av mai spilte i Rainbow Theatre som ligger i et arbeiderstrøk i London. Konserten apna

ikke akkurat som mange millioner med diamantbesatte briller hadde tenkt seg. Prinsesse Alexandra i spissen for publikum blei nemlig ikke møtt med «Love dromningen og fedrelandet!», men av demonstrerende arbeidsløs ungdom. Ifølge Dagbladet var slagorda for demonstrasjonen: «Dropp jubileumsfestlighetene! Bruk pengene på arbeids-

løse!», «Høper dere får det jævli!», «Bare de rike får høre Elton John!» og «Billettprisen er det en pensjonist har a leve av i to uker!» Billettene kosta opp til 250 kroner!

Bygningsarbeidergr Ungdommer, på gatene og

— I Norge har vi gode tradisjoner med amatør-musikk f.eks. med kor, korps og lokale revyer. Bruker vi amatørbevegelsen i en klar politisk sammenheng, kan den bli en viktig massebevegelse. Og bli grunnlaget for kulturell sjøberging. Dann grupper på skoler, i fronter og aksjoner og i fagforeninger, kast ideene om ikke å være flinke nok og kom dere ut og spell. Dette sier Trekkspilleren i gruppa Stein og Jord, en gjeng bygningsarbeidere fra Oslo som på kort tid har bygd opp en av de mest slagkraftige gruppene i den progressive musikkbevegelsen.

Stein og jord har vært i aktivitet i drøyt ett år. — Starten var ikke planlagt, forteller han. Vi var en gjeng som spilte på stand for bygningsarbeidernes Faglig 1. mai Front, og omtrent samtidig spilte vi på en pendlerfest på Furuset i samband med pendlernes krav om å få lagt arbeidstidsforkortinga til fredagene.

— Grunnlaget vårt er at vi alle jobber i samme bransje. Jeg synes det er viktig at det ikke er musikken og sangen som er grunnlaget for politikken vår, men tvert i mot at det er den felles politikken vår som er grunnlaget. Vi vil stille oss i tjeneste for kampen for sosialismen, og vi har ikke noen tru på at det går an å reformere seg fram til den. Derfor vil vi være en del av den lokale kampen fordi det er gjennom den vi på lang sikt får bygd opp enhetsfronten for sosialismen. Viktige krav for oss i Bygg er bl.a. forbud mot asbest nå, og å støtte pendlernes krav om arbeidsplasser der folk bor og lærlingenes kamp mot Schönbergkomiteen.

Kampen mot de to super-maktene og for internasjonal solidaritet er også viktig.

GAMMALDANS SAMLER, ROCK SPLITTER

Stein og Jord har blitt ei mye benyttet gruppe. De har f.eks. spilt på bryggerarbeidernes seiersfest etter streiken 1. mai i år oppildna de de 8 500 deltakere i Faglig 1. mai Fronts tog med musikk både før og etter toget, og 17. mai var de med på pionerens fest. Musikken er allsidig, basert på folkelige og progressive tradisjoner, gammaldans, og kampsanger til allsang og opptreden.

— Når det gjelder dansemusikk, prioriterer vi gammaldans, sier trekkspilleren. Det siste året har vi spelt mye til dans og vi har erfart at gammaldansen samler folk, mens rocken splitter. I rocken går det på individuell dansing der du ikke behøver å ta hensyn til noen andre enn deg sjøl, mens i gammeldansen danser alle de samme trinna, hele golv

En kommentar

Artikkelen er i hovedsak bra og konkret, sånne typer stoff som det ligger praktiske undersøkelser bak trenger vi mer av.

Men den har en alvorlig politisk feil.

Det sies at kapitalistene i musikkbransjen (som Nestor-folka) ikke har «noen som helst interesse av musikk bortsett fra hvor mye penger det går an å tjene på musikken.» (s. 15, nederst.)

Er dette riktig? Har borgerne bare profitt-motiv?

Nei, det er feilaktig. Borgerskapet driver i høyeste grad en bestemt musikkpolitikk — for å kneble, sløve og hindre kampen. (Ironisk nok kommer jo dette tydelig fram lenger foran i artikkelen, i referatet fra «ekstremisme»-diskusjonen.) For å eksistere som klasse må borgerskapet

sikre seg maksimal profitt. På grunnlag av dette utformer borgerskapet en politikk og ideologi som de presser gjennom bl.a. på musikkens område. Musikk er en form for ideologi, og borgerskapet må spre sin propaganda her og andre steder dersom de ikke raskt skal bli feid vekk av arbeiderklassen. Det er dette — og ikke at hver enkelt skal tjene mest penger — som er det overordna aspektet for borgerskapet. Vi kan være ganske trygge på at borgerskapet med alle midler vil spre sin ideologi også dersom de ikke direkte tjener penger på det (det skjer i dag, f.eks. i skolen og i NRK og en rekke ulønnsomme aviser), og de vil avgjort ikke begynne å spre revolusjonær propaganda sjøl om dette i visse

Uppa «Stein og Jord»: kom dere ut spell!

svinger i samme takt.

Folka i Stein og Jord har lang og allsidig erfaring fra musikklivet. Hver på sin kant har de spilt i mange år, jazz, rock, western, blues, gammeldans og viser. Så da de starta å spille sammen, oppnådde gruppa raskt høy kunstnerisk kvalitet. Likevel er Stein og Jord et godt forbilde for andre, mindre erfarne folk som vil begynne å spille. Det er ikke nødvendig å være særlig flinke før en begynner. Innstillinga og vilja til å bruke musikken som et kampmiddel er det viktigste.

SOLGTE 90 «KLASSEKAMPEN» PÅ TO TIMER

— En eller to gitarer finnes overalt, sier trekk-

spilleren, og mer trengs ikke i starten. Jeg vil advare mot all profesjonisme, mot alle tanker om at en ikke er flinke nok. Vi har en del erfaring med å spille på gata i forbindelse med salg av Klassekampen. Sang og spill har en fin funksjon, f.eks. solgte vi en gang 90 aviser og verva fire abonnenter på to timer!

Metoden for å få starta slagkraftige grupper er å få satt sangen og musikken inn i en politisk sammenheng, sier han, la gruppene springe ut fra en front e.l. Da gjør en en del feil og er litt nervøse de første gangene, men en må være dristig. Det er omtrent som å selge Klassekampen på gata første gang — en må hoppe i det, så blir en sikrere neste gang. Dette er mye viktigere enn å

— Kulturen er en viktig og nødvendig del av den politiske kampen, men en underordna del. Vi står hardt på at vi aldri skal «ofre» oss for musikken. Det er amatørerne

samle folk og øve i to år på kammerset med sikte på å bli «proff». Vi i Stein og Jord har en klar linje på at vi er amatører, ikke fordi det er noe gærnt med «prof» musikere, men det er bare amatørerne som kan bli en massebevegelse.

Til slutt noen ord om den økonomiske sida. Vi tar oss betalt for å få dekt de utiftene vi har, til instrumenter, anlegg, reise o.l. Men vi har slått klart fast at ikke ett øre skal gå til privat forbruk. Når vi en sjelden gang har hatt overskudd, har vi bevilga penger. For eksempel spilte vi på SEF-årsmøte. Da tok vi oss betalt, men da vi hadde diskutert det, ga vi dem penga igjen fordi vi fant at i den spesielle situasjonen de er i, trenger de

som kan skape en virkelig massebevegelse, sier Stein og Jord. Bildet er fra Bryggearbeidernes fest etter streiken.

penga bedre enn oss, slutter Geir.

Røde Garde vil oppfordre folk til å ta lærdom av Stein og Jord, danne grupper og komme seg ut og spille i forbindelse med Røde Garde og Klassekampen salg, fronter og aksjoner. Som kjent er det ikke «lovlig» å spille på gatene i Norge. Men Frelsesarmeen spiller så mye de vil, uten at noen griper inn, og politiets argument om at vi forstyrrer ro og orden når vi spiller holder ikke. Så la dere ikke stoppe, men vær litt oppmerksomme på politiet. Bare en massebevegelse av gatemusikantene, kan fjerne den urettferdige lovparagrafen.

De finske kommunistene gir ut sin første plate

Lokakuu heter forlaget til de marxist-leninistiske gruppene i Finland (MLR). Nå har forlaget gitt ut den første plata si, som selges i Norge gjennom MAI. Plata heter «Lauluja kansojen taistelusta» og inneholder finske oversettelser av progressive sanger fra mange land. Fra Kina, Albania (Hakka og geværet), Palestina (Biladi), Chile (Det nye livet), Hellas, jgsa Skapitalismen av Joe Hill) og Sverige. Dette er ei viktig plate for finnene som her får tilgang til viktige sanger som ellers ikke ville kommet ut i Finland, som er dominert av de internasjonale monopola og det proimperialistiske revisjonistiske plateselskapet LOVE. Vi ønsker de finske kameratene til lykke med utgivelsen.

Theodorakis på svensk Oktober

Mikis Theodorakis bruker melodiene sine. Tekstene er den greske folkemusikken til fra folkets hverdag og kamp.

När dom knyter sin näve
När dom knyter sin näve
kan jorden vara säker på at solen ska lysa.

När dom drar på munnen
När dom drar på munnen
flyger en liten svala förläget ut ur deras vilda skägg.

Men när dom dör i kamp
Men när dom dör i kamp,
då drar livet stolt uppför kullarna,
då drar livet stolt uppför kullarna,
med trumpet
med trumpet
och fladdrande fanor.
med trumpet
med trumpet
och fladdrande fanor

Dette er en av tekstene fra Mikis Theodorakis sin plate «Nya vägar» på svensk Oktober. Theodorakis er kjent som motstander av fascistjuntaen i Hellas og som komponist av en rekke kjente melodier. Nå har han lagt de store konsertsalene bak seg, og reiser rundt blant arbeidere og bønder i Hellas med sangene sine; og politisk agitasjon.

Stein og Jord er en av de beste progressive musikkgruppene for tida. Stein og Jord

kan kontaktes for spillejobber gjennom plateselskapet MAI a/s, boks 6575, Rodelokka, Oslo 5. Tlf.: (02) 35 38 61.

til artikkelen om «Nytt pop-blad» i RG 3/77

tilfelle (f.eks. en revolusjonær situasjon) ville være det man «tjente mest» på. Artikkelforfatteren må ha latt seg forvirre av at borgerskapet i dag holder oppe en demokratisk maske og derfor utgir visse — meget få — progressive saker. Det er ganske ufarlig for borgerskapet å bli angrepet for å ville tjene mest mulig penger på musikken, de innrømmer det gjerne sjøl og bruker denne maska nettopp til å spre den illusjonen RG-forfatteren har overtatt: at borgerskapet stiller seg nøytralt til innholdet, og utgir hva som helst bare det selger.

På grunn av dette avviket i linje blir også parolene på slutten av artikkelen feilaktige fordi de er ensidige. De nevner ikke det viktigste — kamp mot borgerskapets

musikkpolitiske linje, mot sløvninga av ungdom ved hjelp av masseborgerlig, reaksjonær og råtten pop- og rockemusikk som tjener USA-imperialismen.

Kjell

Vi takker for denne kritikken og sier oss helt enige i den. Kjells kritikk peker på et viktig punkt når det gjelder å forstå borgerskapets mangesidige undertrykking av ungdommen, og for forståelsen av dagens «ungdoms»-musikk som tyter ut over oss hver dag.

Vi vil oppfordre alle våre lesere om å holde øya godt åpne når dere leser RG, slå ned på feil og send oss kritikk.

red.

Om rockedebatten

Rockedebatten er ikke avslutta, sjøl om den ikke blir fortsatt i dette nummeret av RG. Vi har fått flere innlegg og de vil bli trykt i neste nummer. Vi tar også i mot nye innlegg.

Hovedspørsmålet i debatten er nå: Skal eller skal ikke rocken være en av HOVEDTYPENE musikk i en progressiv musikkbevegelse i Norge. De største motsigelsene går på spørsmål som: Skal vi FØRE KAMP MOT rocken, og den innflytelsen den har over oss, eller skal vi oppfordre folk til å spille MER rock?

Redaksjonen vil oppfordre folk til å ta utgangspunkt i disse spørsmåla når de skriver innlegg, vær konkrete og kom gjerne med eksempler fra erfaringer fra å spille sjøl, eller fra kjente sanger, plater eller grupper. Kom igjen, kvess blyanten.

Den nye abortlova har betydd forverring:

SJØLBESTEMT ABORT NÅ!

STRENGERE TIDSBEGRENSNING

Den nye abortlova går inn for strengere tidsbegrensning for abort, og gjør det omtrent umulig å få innvilget abort etter at en er mer enn 3 måneder på vei.

LOVA ÅPNER FOR ABORTKLINIKKER

Lova åpner for at aborter skal kunne utføres utafor sjukehus, f. eks. på fødestue og helsesenter. Abort-søkende kvinner kan altså

bli skjøvet ut av det ordinære helsestell til spesielle «abort-anstalter».

HELSEPERSONELL KAN FRITAS AV SAMVITTIG- HETS GRUNNER

En tydelig forverring fra før, er den reaksjonære ordninga med at helsepersonell som av «samvittighetsgrunner» ikke ønsker å utføre eller assistere ved en abort kan nekte dette. Dette har ført til at det i dag er 12 sjukehus i landet som ikke

utfører aborter.

«SOSIALE INDIKA- SJONER»

Dette skulle være den store framgangen fra den gamle lova. Nå skulle kvinnes egne vurderinger høres. Men så lenge det er nemnda som tolker lova, er muligheten for forskjellsbehandling like stor. Det er nemnda som avgjør om kvinnen har rett når hun hevder at «svangerskapet vil bety en belastning utenom det vanlige» eller at

det vil bety å vanskeliggjøre hennes livssituasjon.

SJØLBESTEMT ABORT NÅ!

Vi hevder at det bare er kvinnen sjøl som kan avgjøre om hun må avbryte svangerskapet. Det er hun — og ikke noen leger i en nemnd — som kjenner sin egen situasjon. Derfor stiller vi kravene: Bort med de reaksjonære nemndene! Bort med den reaksjonære abortlova! Sjølbestemt abort nå!

Det er i dag to år siden den nye abortlova ble vedtatt. Da lova kom var dette i stor grad etter hard kamp fra kvinner i hele landet som krevde sjølbestemt abort. Politikerne var pressa til å gjøre noe. De sa at den nye lova var «nesten sjølbestemt abort». Men dette er løgn! Den nye abortlova er på ingen måte et skritt i retning av sjølbestemt abort, tvert i mot er den på mange måter en forverring for kvinnene.

Vi skal ta for oss enkelte områder av denne lova for å vise dette.

Ung jente nekta abort:

«Slik skal ikke livmora til en 15-åring se ut!»

Hilde er i dag 22 år. Da hun var 15 år ble hun gravid etter sitt første samleie. Hilde fikk ikke innvilget abort. Hun måtte bære fram barnet og adoptere det bort. Dette er i korte trekk et eksempel på hvordan den reaksjonære abortordninga vi har i dag fungerer overfor ei ung jente. Hilde forteller sin historie til Røde Garde.

15 ÅR OG GRAVID

«Den sommeren jeg var 15 år ble jeg gravid med en gutt jeg knapt kjente. Jeg hadde overhode ikke hatt noen form for prevensjonsundervisning på skolen. Sjøl trodde jeg at jeg visste en hel del om prevensjon, men jeg hadde jo aldri lært noe sted at en alltid måtte bruke prevensjon under samleie, at faren for å bli gravid første gang var like stor som seinere osv. Det er ikke nok å vite hvordan et kondom ser ut.

LEGEN NEKTA ABORT

Da menstruasjonen uteble ble jeg stadig mer redd for at jeg var blitt gravid, men jeg turde ikke si det til noen. Da jeg var 2 måneder på vei oppdaget mor at det var noe i veien med meg, og hun bestilte med en gang time hos legen. Denne bekreftet at jeg var gravid. Hun hadde undersøkt meg før, og visste at jeg hadde stor livmor. Hun trodde meg da jeg sa at jeg ikke kunne være mer enn to måneder på vei, fordi jeg bare hadde ligget med en gutt en gang og husket datoen. Denne legen sendte meg til en gynokolog på et sjukehus, og så skulle alt være greit. Når en er under 16 år, får en nemlig automatisk innvilget abort med foreldrenes godkjenning. Men denne legen ville ikke gi meg abort likevel. Han nedverdiget meg på det groveste, oste av forakt og det var så vidt han orket å ta i meg. Det første han sa var at slik skulle ikke livmora til en 15 åring se ut.

Han sa at jeg var mer enn 3 måneder på vei, og ville ikke ta hensyn til min første leges bekreftelse på at jeg hadde stor livmor, og mitt eget utsagn om at jeg kunne stadfeste datoen for samleie. Han var full av kvinneforakt og forakt for ungdommen. Så dro jeg til en annen by, og oppsøkte en ny lege. Ennå var jeg ikke 3 måneder på vei. Men her gikk det like-dan. Jeg måtte bare gi opp. Jeg ble i denne byen og fødte

barnet mitt her. Jeg hadde ikke fortalt til noen av vennene mine at jeg skulle ha barn, jeg skammet meg forferdelig, og den tida jeg var gravid var jeg helt apatisk, gikk verken på skole eller jobbet, jeg bare eksisterte.

ADOPTSJON

Jeg visste at jeg ikke kunne beholde barnet, at jeg var alt for ung, derfor gikk jeg med på å adoptere det bort. Jeg skrev under på en foreløpig erklæring, men den endelige avgjørelsen trengte jeg ikke ta før en måned etter fødselen.

Etter fødselen fikk jeg vite kjønnet på barnet, men fikk

ikke lov til å se det. Nå fulgte ei tid da jeg var sterkt i tvil om jeg hadde tatt en riktig avgjørelse. Egen-erklæringen skulle underskrives etter en måned, og da tenkte jeg at jeg kanskje skulle sende barnet på et fosterhjem til jeg var i stand til å ta meg av barnet sjøl. Men dette ble jeg sterkt frarådet. Jeg skulle ikke være så egoistisk og bare tenke på meg sjøl, men heller på den familien som i lang tid hadde gledet seg til barnet. Jeg kunne da ikke gjøre noe sånt mot dem. Jeg skrev under egenerklæringen under press. En 15-åring har ikke så meget å stille opp med når en får høre om hvor fint barnet ville få det hos sin nye familie med god økonomi og fine familieforhold. Hva kunne jeg stille opp mot det!

TRUA MED 2 ÅRS FENGSEL!

Det neste som skjedde var at jeg ble innkalt til forhørsretten. Dette var også ca. en måned etter fødselen. Her skulle de tvinge meg til oppgi barnefarens navn. Sjøl om jeg ikke likte denne gutten var jeg fast bestemt på at det skulle jeg i hvert fall ikke gjøre. Da ble jeg trua med at hvis jeg løy kunne jeg risikere 2 års fengsel, og hvis jeg nekta å si noe kunne jeg risikere 8 måneders fengsel for å holde tilbake opplysninger. Mor min spurte dem om hvordan de våget å presse ei 15 år gammel jente, som nettopp hadde opplevd det jeg hadde gjort, på denne måten. Jeg forble hard, og fortalte dem ikke hvem barnefaren var. Jeg forsto ikke hvorfor han skulle straffes. Det var ingen av oss som var skyld i det som hadde skjedd. Jeg fikk beskjed om at jeg skulle

Ingen annen enn den gravide kvinnen sjøl veit om hun kan føde barnet eller ikke. Bare hun kjenner sin egen situasjon. Derfor kan ingen

høre nærmere fra dem siden, men saka ble henlagt.

ABORTMOTSTANDERNE VEIT IKKE HVA DE SNAKKER OM!

Siden har jeg lest og hørt mye om abortmotstandernes argumenter. De sier f.eks. at en kvinne som tar abort alltid vil ha dårlig samvittighet siden og få psykiske problemer. Disse folka veit ikke hva de prater om. De veit lite om hvordan det er å få et uønska barn når du er 15 år, og hvordan det er siden å tenke på at barnet ditt lever ett eller annet sted i landet, uten at du veit noe mer om det eller hvordan det har det.

Ofte tyr abortmotstanderne til virkelig groteske midler for å få fremmet det reaksjonære synet sitt. Jeg leste en gang i menighetsbladet for Oppegard Kommune. Her var det f.eks. bilde av et fosters bein med følgende billedtekst: Mamma, hvorfor drepte du meg? Jeg kunne blitt en så god fotballspiller.

annen ta bestemmelsen om abort eller ikke abort for henne. Ingen nemnd skal ha makt til å gjøre om hennes bestemmelse!

SJØLBESTEMT ABORT ER ET KLASSEKRAV!

Jeg har opplevd virkelig kvinneforakt blant reaksjonære leger, og en forhørsrett som med alle midler prøvde å tyne meg.

Jeg har lært at sjølbestemt abort er et klassekrav, og at motstanderne er folk som alltid ville kunne «ordne seg» om deres døtre kom opp i samme situasjon, fordi de har økonomiske midler til rådighet som ikke jeg hadde den gangen.

Den erfaring jeg har når det gjelder hvordan den reaksjonære abortordninga fungerer i praksis, og hva det betyr ikke å få prevensjonsundervisning i skolen, skulle jeg sjølsagt gjerne vært foruten. Men det jeg har opplevd gjør også at jeg i dag er aktiv i kampen for prevensjonsveiledning i grunnskolen, for sjølbestemt abort og for kvinnekamp! Jeg har lært at det eneste som nytter er å kjempe for disse kravene, og har sjøl erfart hvor viktige de er!

For over 60 år siden starta arbeiderkvinnene i Norge kampen for sjølbestemt abort.

I 1931 utgav Modrehygienekontorets styre ei bok med brev fra abort-søkende arbeiderkvinner.

Vi klipper derfra et brev:

«Vilde være Dem meget forbundet om de vilde gi mig opplysning eller sende et

middel som kunde hjelpe på en ufarlig måte da jeg er en meget fattig arbeiderkone og tror jeg er 2 måneder på vei og har to barn fra før. Jeg er fuldt opmerksom på at det er ulovlig ifølge vor nuværende lov, men da jeg synes det er større lovbrudd at sette flere barn ind i fattigdommen bønfaller jeg Dere om et råd.»